

# Thuần

## Contents

|                                       |          |
|---------------------------------------|----------|
| <b>Thuần</b>                          | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . .                 | 1        |
| 2. Chương 2 . . . . .                 | 2        |
| 3. Chương 3 . . . . .                 | 3        |
| 4. Chương 4 . . . . .                 | 4        |
| 5. Chương 5 . . . . .                 | 5        |
| 6. Chương 6 . . . . .                 | 6        |
| 7. Chương 7 . . . . .                 | 8        |
| 8. Chương 8 . . . . .                 | 9        |
| 9. Chương 9 . . . . .                 | 10       |
| 10. Chương 10 . . . . .               | 12       |
| 11. Chương 11 . . . . .               | 14       |
| 12. Chương 12 . . . . .               | 16       |
| 13. Chương 13 . . . . .               | 18       |
| 14. Chương 14 . . . . .               | 19       |
| 15. Chương 15 . . . . .               | 21       |
| 16. Chương 16 . . . . .               | 22       |
| 17. Chương 17 . . . . .               | 23       |
| 18. Chương 18 . . . . .               | 24       |
| 19. Chương 19 . . . . .               | 25       |
| 20. Chương 20 . . . . .               | 26       |
| 21. Chương 21: Ngoại Truyện . . . . . | 28       |

## Thuần

---

### Giới thiệu

Số phận luôn có những an bài riêng cho từng người. Trong mắt mọi người thì anh là một người anh tuấn, sự nghiệp thàn

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thuan>*

## 1. Chương 1

THUẦN

Chương 1

Anh là một người đàn ông anh tuấn, một doanh nhân thành đạt và cũng là đại boss của một tổ chức lớn anh lạnh lùng, luôn sống khép kín và không bao giờ yêu bất kì người phụ nữ nào đã lên giường với mình.

Vì với anh đàn bà chỉ là thú vui để giải tỏa những đam mê dục vọng... Cho đến một ngày, anh gặp cô người con gái có thân hình nhỏ bé, mái tóc dài mượt, khuôn mặt hiền lành đang ngồi khóc sụt sùi dưới cơn mưa lạnh buốt. Thế rồi, anh lại gần cô và lấy chiếc ô mà anh đang che mưa đưa cho cô. Lúc đấy, cô chỉ biết mở to đôi mắt tròn xoe ngẩn lệ kia nhìn anh. Với cái nhìn đáng thương đó đã làm cho anh có một suy nghĩ rằng anh sẽ mang cô về và biến cô thành người đàn bà của mình. Và anh cất tiếng hỏi:

” Tại sao cô lại ngồi đây khóc như một đứa con nít vậy? Nhà cô đâu sao không về? ”

Cô nhìn anh một hồi lâu và đáp:

” Nhà!!! Tôi còn nhà để về sao ”

Và rồi anh bảo:

” Vậy cô sẽ theo tôi về chứ, tôi sẽ cho cô bất cứ thứ gì mà cô muốn, chỉ cần cô ngoan ngoãn và biết nghe lời ”

Trong cơn mưa lạnh buốt tê tái cả lòng người với tâm trạng rối bời nên cô đã đồng ý theo anh. Trước khi theo anh về thì anh nói:

” Là tôi nhét cô về, nên cô hãy nghe lời tôi và làm mọi việc để trả ân tình này ”

Lúc này, tai cô ù đi đầu óc trống rỗng không kịp suy nghĩ thì đã bị anh ghì chặt và cắn vào môi một cái thật mạnh.... Nhưng cô đâu biết, chuỗi ngày sau này của cô sẽ toàn là những bi kịch.

## 2. Chương 2

THUẦN

Chương 2

Xe đã dừng đến chỗ trước mặt cô là một biệt thự nhìn to lớn như một tòa lâu đài cổ điển và không kém phần sang trọng. Khi cánh cổng đã được mở ra thì trước mắt cô là bà quản gia và rất nhiều người hầu khác. Mọi ánh nhìn đều hướng về một mình cô, khiến cho cô nhút nhát và đôi chút lo sợ. Sau đó cô ngược lên nhìn anh thì bất gặp ánh mắt lạnh lùng đang nhìn chằm chằm vào mình. Cô thấy mình nhỏ bé quá, cô sợ mọi người ở đây sẽ xem thường mình và ghét bỏ mình, chưa kịp dứt cái suy nghĩ trong đầu thì cô đã bị anh bế gọn trong tay và anh đưa cô về phòng của mình. Khi bước vào phòng anh tiến lại gần chiếc giường và quăng mạnh cô lên giường, anh hỏi:

” Tên của cô là gì? ”

Cô trông vẻ sợ hãi môi mấp máy vội trả lời:

” Thuần... Tên... Tôi là Thuần ”

Anh cười nhẹ nhìn cô, tiến lại gần cô và kề sát tai cô nói nhỏ:

” Hãy gọi tôi là Thiên Hạo ”

Mặt cô đỏ bừng và nóng ran cả lên. Sau đó cô đẩy anh ra như không muốn anh chạm vào mình dù chỉ một lần. Anh vẫn với vẻ mặt thích thú vì ở cô toát lên một cái gì đó rất thú vị và thật sự có sức hút rất lớn.

Và rồi phía ngoài tiếng bà quản gia cất lên:

” Ông chủ!!! Có cô Gia Nghi đến tìm ông ạ ”

Thế là anh bỏ cô lại trong căn phòng.

Gia Nghi, nói đến người đàn bà này thì cô ta là một đại tiểu thư của gia đình nhà họ Mộc. Một người đàn bà bướng bỉnh, kiêu ngạo và tính tình thâm độc. Nhưng cô ta lại rất yêu Hạo và tất nhiên cô ta chấp nhận

hiến dâng mọi thứ cho Hạo hễ có người đàn bà nào tấn công Hạo thì cô ta sẽ khiến họ sống không bằng chết. Khi Hạo xuống nhà thì cô ta liền ôm lấy anh và nói:

” Anh có nhớ em không? Em thì đang rất nhớ anh đó Hạo à ”

Và rồi anh và cô ta đã xảy ra một trận mây mưa. Còn Thuần, vì tò mò không biết trong biệt thự rộng lớn này có gì thú vị nên cô đã tự ý đi khám phá nó một mình và rất lén lút. Cô chạy tới chạy lui và lảng tằng như một đứa con nít lần đầu được đi tham quan. Và rồi khi đi ngang qua căn phòng nhỏ thì cô nghe được tiếng động lạ thế là cô đã đẩy nhẹ cửa vào xem thì đập vào mắt cô là cảnh hai người một nam và một nữ đang trần như nhộng quấn lấy nhau. Cùng với những tiếng rên rỉ, nhưng không may cho cô là anh đã phát hiện cô đang đứng nhìn và anh lại tấn công Gia Nghi một cách dữ dội làm cho cô ta hét lớn thêm. Cô giật mình nhìn thấy anh đang nhìn mình nên vội bỏ chạy.

Khi xong việc với Gia Nghi thì anh đã đến tìm cô. Anh nói:

” Tôi không cho phép cô đi lại lung tung đó là lệnh ”

Cô chỉ biết ậm ừ chấp nhận. Trong căn phòng tối cô gái nhỏ bước ra ban công để nhìn ngắm những vì sao lấp lánh trên bầu trời. Cô đã khóc khi nhớ lại chuyện cũ khi ba cô vừa mất, không lâu sau bà mẹ kế đã bày mưu và tống khứ cô ra khỏi nhà để chiếm đoạt mọi thứ. Mẹ cô đã mất lúc cô vừa lên năm sau khoảng thời gian dài cha cô đã đem người phụ nữ khác ở bên ngoài về cưới làm vợ chuối ngày sống chung với mẹ kế với cô như là sống trong địa ngục. Còn về người đàn ông đã mang cô về đây anh ta là người như thế nào? Anh ta muốn gì ở cô? Có phải sẽ biến cô thành con rối để anh ta chơi đùa không?

Đang suy nghĩ thì anh bước vào cùng với bà quản gia và anh nói:

” Hãy huấn luyện cô ta thành một nô lệ chỉ biết nghe lời chủ ”

Anh nhìn cô với ánh mắt đầy vẻ thích thú còn cô thì không hiểu anh tính làm gì... Anh bảo cô rằng:

” Thuần!!! Cô hãy chuẩn bị tinh thần đi ”

### 3. Chương 3

#### THUẦN

##### Chương 3

Sau lời dặn của anh, bà quản gia bắt đầu dạy dỗ cô trở thành một nô lệ nhưng cô không biết rằng bà ta và những người hầu khác lấy cớ đó mà ức hiếp cô. Mỗi ngày, cô phải dọn dẹp phòng ốc, lau chùi bếp ăn và rửa chén chỉ cần sơ ý làm rơi vỡ một cái chén thì bà quản gia sẽ có cơ hội mà đề đầu cô ra mắng một trận cho hả hê. Cô bị bọn người hầu kia kiểm chuyện bảo cô:

” Thứ chuột dơ bẩn như mày mà cũng đòi leo lên giường của ông chủ sao? ”

Thế là cô bị bọn họ tát, đấm, đá vào mặt và bụng nhưng cô chỉ biết câm nín mà chịu đựng vì cô biết cô là do anh nhất về nếu không có anh thì cô đã chết đầu đó ngoài kia mất rồi. Cho tới khi anh về và thấy cảnh cô bị bọn người hầu ức hiếp, cô vui lắm vì anh đã có mặt ở đây. Nhưng, cô không ngờ anh vẫn về mặt đầy vẫn là ánh mắt lạnh lùng nhìn cô và anh cất tiếng nói:

” Các người làm tốt lắm, cô ta không làm tốt việc của một nô lệ thì tùy ý các người muốn làm gì thì làm ”

Tại cô như lòng bùng ừ đi những lời nói đó làm cô tổn thương làm cô tủi thân thêm tủi thân. Cô cứ ngỡ anh mang cô về vì anh có chút động lòng nhưng không ngờ anh chỉ xem cô là một nô lệ và cô nghĩ chắc có lẽ bọn người đó nói đúng cô quá mơ mộng rồi. Ngay từ lần anh mang cô về cô đã phải lòng anh cô đã mắc phải lưới tình mất rồi. Cô đau lắm nhưng chẳng biết làm gì ngoài chịu đựng.

Khi cô mang thức ăn ra bàn cho anh dùng bữa tối thì cô lại thấy có người đàn bà đang ngồi trên đùi anh nũng nịu, cô sực nhớ lại là cô ta là người đàn bà lần trước thế là cô mất tập trung làm rơi chiếc đĩa nó vỡ vụn thế là cô bị bà quản gia tát một cái đống người. Nhưng, cô không ngờ cô lại rơi vào sự chú ý của Gia Nghi cô ta quay sang nhìn anh và hỏi:

” Hạo à!!! Con nhỏ này là ai vậy anh? ”

Anh cười nhếch miệng và đáp

” Là một con nhỏ đáng thương anh mới nhặt về làm nô lệ ”

Cô run rẩy khi nghe câu nói chính miệng anh phát ra. Còn Gia Nghi cô ta nhìn cô và cười một nụ cười khinh miệt nói:

” Ra là rác rưởi, vậy em yên tâm rồi yên tâm vì anh sẽ không bao giờ yêu một đứa như nó ”

Anh hôn Gia Nghi và đáp:

” Điều đó là tất nhiên rồi em yêu ạ ”

Và anh quay sang nhìn cô quát lớn: ” Còn không biết cúi ngay ”

Thuần đau lòng và vụt chạy cô sợ anh sẽ thấy cô khóc nhưng cô lại nghĩ dù có khóc anh cũng có quan tâm đâu rồi cô cười khổ.

Tối đó, anh đã đến phòng cô vừa bước vào anh thấy cô đang ngủ với vẻ mặt mệt mỏi, tay chân thì sưng đỏ tấy. Cứ ngỡ anh sẽ động lòng thương cô nhưng không anh tiến lại gần chỗ cô túm lấy tóc cô giật mạnh, cô vì đau mà thức giấc hoảng hốt cô chưa định hình chuyện gì đang xảy ra thì đã bị anh bóp cổ, anh tát cô rồi lại hôn cô anh như con thú hoang đang đói khát và anh trông thật dữ tợn. Cô khóc và xin anh đừng đánh cô nhưng anh mặc kệ anh bảo:

” Tôi sẽ giết cô nếu như cô dám mở miệng ra xin tôi thêm một lời nào ”

Với anh đàn bà là thứ rẻ tiền nhất vì họ đến bên anh chỉ là lợi dụng địa vị và tiền bạc. Nên khi nhìn thấy cô, anh chỉ muốn tra tấn hành hạ cô để hả dạ.

## 4. Chương 4

THUẦN

Chương 4

Đêm qua cô đã bị anh hành hạ những vết sưng vẫn hiện diện rõ trên khuôn mặt cô. Mặc dù anh không cướp đi mọi thứ của cô nhưng bị anh hành hạ cô cũng thấy đau lăm tim cô đau đến tận cùng. Cô lại nghĩ cô đã làm gì mà anh lại đối xử với cô như vậy? Nếu anh ghét cô đến vậy thì anh mang cô về đây để làm gì? Đang ngẩn ngơ người thì bà quản gia đến gần và quát lớn:

” Còn đứng ngây ra đó làm gì, hay mày đang suy nghĩ cách để hại mọi người trong nhà này có phải không? ”

Cô vì uất ức mà đáp lại:

” Bà đừng gieo tiếng ác cho tôi có được không tôi không phải người như vậy? ”

Đám người hầu thì ăn theo bà quản gia nói cô:

” Đúng là đồ rắn độc, bọn tao không dạy dỗ cho mày thì xem ra mày sẽ không hết lão xược mà ”

Và rồi họ đến túm tóc cô giật mạnh đang bị bọn người đó vây quanh thì đầu đó từ xa cất lên giọng nói:

” Các người làm gì mà mới sáng sớm đã náo nhiệt vậy? ”

Bọn người hầu giật thót quay lại nhìn và thấy Gia Nghi tưởng rằng sẽ bị cô ta la cho một trận nhưng khi thấy cô bị bọn người đó ăn hiếp thì cô ta nhìn Thuần và cười nhếch miệng bọn người hầu thấy vậy liền đáp:

” Dạ thưa tiểu thư, chúng tôi chỉ dạy dỗ con nô lệ không biết điều này thôi ạ!!! Vì nó đang tính kế để được lên giường với ông chủ để khi đó sẽ tống cổ bọn tôi ra khỏi nhà này ”

Gia Nghi nói:

”Ồ!!! Ra là vậy, thế thì phải thật là mạnh tay vào đối với loại rác rưởi như nó nhé ”

Nói xong Gia Nghi liền bước đến và giẫm mạnh vào tay của Thuần. Giày cao gót của cô ta làm tay Thuần gươm gướm máu. Và cô ta bỏ đi mặc cho Thuần bị bọn người hầu đánh đập hành hạ.

Cô ta lên phòng của Hạo và nói với anh rằng:

” Con nhỏ rác rưởi mà anh nhặt về đúng là đồ rắn độc tính cướp Hạo của em đã bị em và bọn người hầu dạy cho một bài học rồi ”

Anh nghe xong câu nói đó của Gia Nghi nhưng sao anh không thấy vui cũng không thấy thoải mái nhưng anh cũng không biết vì sao anh lại có cảm giác đó anh không thích cô bị Gia Nghi làm tổn thương. Rồi anh lại trấn an mình không được thương hại cô. Anh quay sang nhìn Gia Nghi và bảo:

” Em làm tốt lắm ”

Với anh Gia Nghi chỉ là công cụ để anh thỏa mãn dục vọng chứ anh không yêu loại đàn đàn như cô ta vì cô ta quá thâm độc.

Anh xuống nhà cùng với Gia Nghi thì thấy cô ngồi co ro phía sau ghế dài thút thít. Anh nói lớn:

” Em yêu, hay là chúng ta đi mua sắm nhé em thích gì anh sẽ mua cho em ”

Gia Nghi nhìn cô rồi quay sang anh đáp:

” Dạ được, em biết anh chỉ yêu mỗi em và cưng chiều em không để gì anh sẽ phải lòng những loại đàn bà rẻ tiền ngoài kia ”

Nói rồi cô ta nhìn Thuần cười nhẹ. Cô quay sang nhìn anh, cô vẫn thấy được ánh mắt lạnh lùng, vô cảm. Cô vẫn mong một ngày nào đó anh sẽ nhìn cô bằng ánh mắt trìu mến. Thế là anh bước qua cô thật nhẹ nhàng và xem cô như người vô hình. Cánh cửa vừa khép lại thì ở đâu đó hốc mắt cô chảy dài một làn nước nóng hổi, cô khóc, cô đau lòng, cô ước anh sẽ nhìn cô và ôm cô vào lòng anh sẽ bảo vệ cô không để những người đó ăn hiếp cô nữa. Nhưng chỉ có mình cô muốn còn anh thì không thể làm sao cô có thể bước vào trái tim anh được cô chỉ biết cười khổ và an ủi mình mà thôi.

## 5. Chương 5

THUẦN

Chương 5

Trước ngày anh đi công tác nước ngoài, anh đến phòng cô và anh gõ cửa gõ rất nhiều lần nhưng vẫn không thấy cô ra mở cửa cũng như trả lời. Anh hơi hoảng hốt sợ cô làm gì dại nên đã xông cửa vào thì anh thấy cô đã nằm bất động dưới sàn nhà. Người cô nóng ran thế là anh vội bế cô đặt lên giường và gọi bác sĩ đến. Vị bác sĩ ấy bảo cô chỉ bị sốt do làm việc quá nhiều nên cơ thể trở nên yếu ớt nhưng nghỉ ngơi vài ngày sẽ không sao. Rồi anh tiến đến chỗ cô nhìn cô đang ngủ anh có gì đó hơi động lòng. Anh ngồi xuống và nhìn rõ mặt cô hơn, anh thấy cô thật đẹp, anh đặt nhẹ môi mình lên môi cô hôn nhẹ một cái. Nhưng rồi, anh như bừng tỉnh, anh tự hỏi tại sao anh lại có cảm giác lạ như vậy với cô không lẽ anh đã...

Rồi cô tỉnh lại, mở mắt ra cô đã nhìn thấy anh không hiểu sao cô lại đỏ mặt chắc bộ dạng bây giờ của cô trông rất khó coi. Nhưng với anh thì giây phút này trông cô thật đáng yêu và gợi cảm. Bỗng trong đầu anh lại xuất hiện một suy nghĩ rằng anh muốn cô muốn đêm nay cô trở thành người đàn bà của anh.

Anh tiến lại gần cô hôn cô một cách say đắm. Trong khi cô chỉ biết mở tròn mắt nhìn anh, anh hôn khắp mọi chỗ trên người cô. Rồi anh rê xuống những nơi nhạy cảm của cô. Anh nhìn chăm chăm vào cơ thể của cô nó thật đẹp và anh chỉ muốn nó mãi là của riêng anh chỉ mình anh mới được chạm vào nó. Lúc này, cô nửa tỉnh nửa mê nhưng cô vẫn cố đẩy anh ra khỏi mình vì sức lực quá kém cỏi anh thì quá khỏe khoắn nên cô đành buông lơi mặc anh làm gì tùy thích và một phần đó là cô yêu anh cô rất yêu anh. Còn anh thì vẫn vuốt ve cô vẫn làm theo những gì mà bản năng đàn ông thường hay làm. Anh hôn lên ngực của cô rồi cắn trên ngực cô một cái thật đau như muốn đánh dấu chủ quyền. Cô nhìn anh nói:

” Hạo à!!! Em... Em yêu anh ”

Còn anh thì nhìn cô bằng ánh mắt lạnh lùng tấn công cô một cách tàn bạo, thế là cô khóc nức vì cô biết dù có hiến dâng, anh vẫn không yêu cô. Nhưng cô đâu biết anh đã có chút động lòng với cô, anh ôm chầm lấy cô và làm cho cô phải thật đau vì lần đầu tiên này. Anh và cô quấn lấy nhau cả hai bây giờ như hòa quyện thành một. Phải là cô tự rung động chỉ một mình cô cảm thấy cô độc trong tình yêu này và cô đã lỡ nói với anh là cô yêu anh mất rồi. Xong việc, anh lấy chăn đắp cho cô và bảo:

” Ngày mai, tôi phải ra nước ngoài một chuyến cô nhớ tự chăm sóc mình. Cô đừng tưởng bỏ là như vậy tôi sẽ yêu cô, hãy cố mà giữ gìn cơ thể đấy cho tốt nó có mệnh hệ gì thì cô đừng trách tôi ác ”

Nói rồi anh bỏ đi bỏ mặc cô trong căn phòng tối một mình. Tình yêu của cô, sự trong trắng của cô đã bị anh mang đi hết rồi. Bây giờ cô không còn gì để mất nữa hết, rồi cô khóc thật lớn.

Với anh việc khiến một con đàn bà lên giường với mình cực kì dễ và anh luôn cảm thấy họ thật là dĩ. Nhưng với Thuần, tại sao anh lại thấy cô rất mong manh, thuần khiết, cô rất thành thật khi ở bên anh, cô rất mau nước mắt. Anh bị cơ thể của cô mê hoặc nói chính xác hơn là anh rất yêu cơ thể của cô nó rất đẹp và quyến rũ. Rồi anh nhớ lại câu cô nói rằng cô rất yêu anh. Nhưng anh nhếch miệng cười nói:

” Thuần!!! Lẽ ra cô không nên yêu tôi ”

## 6. Chương 6

### THUẦN

#### Chương 6

Những ngày anh đi công tác không có ở nhà, thì như thường lệ cô vẫn bị bà quản gia và bọn người hầu hiếp đáp. Họ cố tình đẩy cô té, đổ nước bẩn vào đồng quần áo cô vừa giặt sạch, cô bật lại thì bọn họ đánh, đá và tát vào mặt vào bụng cô. Bọn họ như được phen lên mặt nên cứ lấy cô ra mà chế nhạo, chà đạp thỏa thích.

Không dừng lại ở đấy cô vẫn mãi là cái gai trong mắt của Gia Nghi. Cô ta tiến tới cô và nói:

” Hạo không có nhà nên mày đừng nghĩ sẽ có chỗ dựa. À tao quên mất, dù có thì Hạo vẫn có thể tâm đến mày đâu ”

Cô ta cất tiếng cười lớn xong quay qua dặn bọn người hầu:

” Các người hãy tra tấn nó cho thỏa thích đi Hạo sẽ không trách các người đâu. Hãy chăm sóc nó cho tốt vào, nhớ cho nó ngủ chung với lũ chuột ở nhà kho nhé ”

Nói xong cô ta bước đi bỏ cô lại cùng với đám người hung bạo này. Bọn họ tống cô vào nhà kho rồi khóa trái cửa lại nhốt cô trong đó. Cô như bất lực, vì sức khỏe còn kém vì bị hành hạ cô mệt rã rời. Tại sao họ lại ghét cô, cô đã làm gì sai mà họ lại ghét cô đến như vậy. Rồi cô khóc lớn cô nhớ anh lắm nhưng nhớ lại

lời Gia Nghi nói thì sự thật quả là không sai dù anh có ở đây thì anh cũng sẽ không đếm xỉa đến cô. Cô khóc và khóc trong sự đau khổ cô đã nói:

” Hạo ơi!!! Anh đâu rồi... Về với em đi có được không... Em... Em nhớ anh lắm... Em sợ lắm ở đây tối quá Hạo à ”

Rồi cô ngất đi...

Đã được hai ngày kể từ khi anh đi ra nước ngoài. Nhưng sao lòng anh cứ cồn cào lo lắng, anh chưa bao giờ thấy có cảm giác như vậy. Dù sao thì công việc bên này cũng ổn nên anh bảo thư ký đặt vé máy bay và anh sẽ bay trong tối nay.

Khi về đến nhà, anh không thấy cô đâu thì liền hỏi bà quản gia và bọn người hầu:

” Cô ấy đâu? ”

Bọn người đó vẫn nhớ in lời Gia Nghi nói nên vội đáp:

” Nó đang ở nhà kho thưa ông chủ, bọn tôi đã dạy nó một bài học vì nó không làm tốt công việc ”

Vừa nghe dứt câu anh nhìn họ với ánh mắt đáng sợ ánh mắt chứa đầy cơn thịnh nộ khiến lũ người đó hoảng sợ.

Khi xuống nhà kho, anh mở cửa bước vào thì thấy cô đã nằm ở đấy. Người đàn bà của anh đang nằm ở đó và run rẩy. Khi anh tiến lại gần cô và bế cô lên nước mắt cô không ngừng chảy. Cô nhìn anh và nói:

” Anh đã... Đã về rồi... Hạo à!!! Em xin lỗi... Em sai rồi... Vì em yêu anh nên em sai rồi ”

Dứt câu thì cô ngất đi, anh đưa cô về phòng của anh rồi anh lau mình sạch sẽ cho cô. Anh chỉ ngồi đó và nhìn cô, rồi anh hôn cô đã hai ngày không thấy cô, anh như phát điên nhưng anh không ngờ bọn họ lại hành hạ cô đến mức này. Chắc chắn là Gia Nghi chính cô ta dẫn dắt bọn người này. Anh chỉ muốn ngoài anh ra không ai được phép hành hạ cô. Vì anh mà cô ra nông nổi như vậy, không lẽ anh đã phải lòng cô. Rồi anh dẹp ngay ý nghĩ đó miệng thốt lên:

” Không thể nào, tôi sẽ không động lòng với đàn bà dễ dàng như vậy đâu Thuần à!!! ”

Rồi trong đêm khuya cô thức giấc thấy bóng người đàn ông đứng ngoài ban công hút thuốc là anh. Cô lén nhìn anh qua rèm cửa nhưng vì cô nhớ anh nhớ anh da diết cô đã tiến lại gần anh, ôm lấy anh từ phía sau và nói:

” Xin lỗi ông chủ, anh không giận nếu em ôm anh một chút chứ? ”

Anh quay lại nhìn cô và nhếch miệng cười. Anh bế cô vào trong để cô lên giường và anh lao vào cô như con thú hoang đã mấy ngày không ăn đang rất đói. Vừa hôn khắp người cô vừa chạm vào những nơi nhạy cảm của cô anh nói:

” Gan của cô to lên từ khi nào vậy, dám động vào người tôi sao? Loại đàn bà như cô thật tầm thường ”

Tại cô như ừ lên nhưng anh không cho cô kịp suy nghĩ liền tấn công con quái vật của mình vào trong cô một cách hung bạo. Cô la lên, và mặc anh muốn làm gì làm. Anh nói:

” Cô hãy nhớ kĩ cho tôi, ngoài tôi ra cô không được yêu bất kì người đàn ông nào. Dù tôi không yêu cô thì cô cũng không có cái quyền yêu bất kì ai ”

Cô khóc và nói:

” Tại sao... Tại sao chứ... Anh là ai mà tự quyết tất cả ”

Anh cắn vào môi cô bật cả máu rồi bảo:

” Tôi là ông chủ của em... Vậy đã đủ chưa Thuần? ”

## 7. Chương 7

THUẦN

Chương 7

Buổi sáng hôm sau, khi cô giật mình thức dậy thì cô thấy mình đang nằm trong vòng tay của anh. Cô nhìn ngắm khuôn mặt đẹp đẽ của anh, người đàn ông cô yêu, cô nhìn anh thật lâu rồi cô lấy tay mình rờ lên sống mũi cao của anh, cô thì thầm bên tai anh:

” Em chỉ ước giây phút này trôi thật chậm để em nằm trong vòng tay vững chắc của anh ”

Rồi cô khẽ hôn lên môi anh, bỗng anh mở mắt ra nhìn cô làm cho cô giật thót. Anh nhìn cô và ghì chặt cô xuống giường ôm lấy cô thật lâu và nói:

” Em định quyến rũ tôi đến bao giờ? Đừng cố gắng yêu tôi hay hiểu tôi nữa không tốt cho, em đâu làm vậy cũng vô ích thôi ”

Cô tắm rửa sạch sẽ xong và xuống nhà để dọn bữa sáng cho anh thì từ xa anh cất tiếng nói với bà quản gia:

” Hôm nay, Thuần không cần làm gì cả cô ấy cần được nghỉ ngơi ai mà giở trò với cô ấy thì rút ra khỏi nhà này vừa. ”

Cô chưng hửng vì đang không hiểu chuyện gì xảy ra trước mắt, rồi anh bảo cô ra ngoài với anh một chút. Tất nhiên mọi con mắt liếc dọc liếc ngang đều hướng vào cô.

Hôm nay anh đưa cô ra ngoài mục đích là đi mua sắm một vài thứ. Cô cứ ngỡ anh đã thay đổi ý định cô vui lắm. Nhưng cô đâu hay biết là ở nhà bọn người hầu đã tâu lại cho Gia Nghi nghe hết mọi chuyện, cô ta rất tức giận và trong đầu cô ta đã có một âm mưu để hãm hại cô. Khi anh và cô vừa về đến nhà, Gia Nghi liền chạy tới ôm lấy anh và đẩy cô ngã. Cô ta hỏi anh:

” Tại sao anh lại đi chung với nó. Hay là anh đã yêu nó ”

Anh ngược xuống nhìn với ánh mắt lạnh lùng cô và đáp lại:

” Sẽ không có chuyện anh yêu loại đàn bà rẻ tiền như cô ta đâu. Em đừng lo ”

Anh lại quát lớn:

” Cô còn mở trưng mắt ra nhìn tôi à ”

Cô vội đứng lên và chạy thật nhanh lên phòng. Tại sao khi sáng anh lại ôn nhu với cô, anh gieo cho cô một chút hy vọng thì lại liền dập tắt nó. Vậy hóa ra là do cô mộng tưởng chỉ mình cô mãi mộng tưởng rằng anh sẽ động lòng, dù chỉ một lần thôi cô vẫn mong anh sẽ thương cô. Cô khóc thật nhiều rồi ngủ ngất đi. Sập tối cô tỉnh dậy đồng hồ đã gần 22h. Cô mệt mỏi bước đi loạng choạng, cô khát và đói tính xuống bếp kiếm chút gì đó ăn. Đi ngang qua phòng anh cô thấy cửa mở, liền tò mò xem anh đang làm gì thì thấy anh và Gia Nghi hai người họ đang lỏa lồ, anh vuốt ve cô ta làm cô ta rên rỉ nhưng sự âu yếm của anh dành cho Gia Nghi dịu dàng quá đối với cô thì anh lại thô bạo. Rồi nước mắt cô bắt đầu rơi, anh nghe tiếng thút thít thì nhìn ra cửa thấy cô đang đứng đó. Anh hơi khựng lại, rồi Gia Nghi bảo:

” Hạo à!!! Anh sao vậy sao lại dừng ”

Rồi cô bỏ đi, anh thì lại có cảm giác hụt hẫng cứ như mình là kẻ tội đồ và đang ngoại tình vậy đó. Nhưng rồi anh cũng mặc kệ và anh tiếp tục quần lấy Gia Nghi.

Cho đến hôm sau, cô giả vờ như không thấy anh, cô cố tình tránh né anh và cô quyết sẽ không để anh làm tổn thương mình thêm lần nào nữa. Cô làm tất cả mọi việc để không bị bọn người hầu bắt bẻ hiếp đáp cô.

Tối đến cô mệt lả người tính đi ngủ sớm thì anh bước vào phòng cô khóa chặt cửa lại anh nói:

” Thái độ hôm nay em dành cho tôi là gì đây Thuần? ”

Cô đáp:



” Xin lỗi ông chủ, mời anh ra ngoài ạ!!! Hôm nay tôi mệt lắm ”

Chát...

Anh tức giận tát vào mặt cô 1 cái đau điếng, anh giật tóc cô thật mạnh và nói:

” Đừng cố chọc điên tôi, nếu không tôi sẽ khiến em sống không bằng chết ”

Anh lao vào cô, cô la hét thì anh bịt miệng cô anh nói sẽ làm cho cô mãi mãi không bao giờ có thể yêu bất kì ai ngoài anh. Mặc cô van xin anh vẫn cứ tiếp tục cuộc vui anh đưa con quái vật của mình vào trong cô thút những cú thút thật mạnh khiến cô đau và cô rên rỉ. Trong sự sung sướng ấy anh cất tiếng nói:

” Ôi!!! Con đàn bà của tôi, em thật biết cách làm tôi thỏa mãn ”

Cô khóc nhiều lắm cô xin anh tha cho cô thì anh làm mạnh bạo thêm. Cô thấy mình thật bẩn thỉu vì cô chỉ mãi là con búp bê tình dục trên giường của anh mà thôi, anh không yêu cô bây giờ và sau này vẫn vậy.

Cả đêm anh hành hạ cô anh đánh vô vàn trối cô vô ghế không cho cô ngủ vì anh bảo đó là sự trừng phạt cho thái độ xem thường anh. Xong việc anh bỏ mặc cô một mình chẳng những vậy anh khóa trái cửa nhốt cô trong phòng và dặn không ai được mang thức ăn đến cho cô. Cô đập cửa, cô gào thét xin anh tha cho cô nhưng anh vẫn không tha cho cô.

## 8. Chương 8

THUẦN

Chương 8

Đã hai hôm từ lúc anh nhốt cô ở trong căn phòng tối đấy. Cô vì đói vì khóc nhiều nên gần như kiệt sức, bỗng cánh cửa mở ra anh bước vào nói:

” Thuần!!! Mau ra ngoài thôi ”

Cô như hoảng sợ cô lết lui từ từ về phía sau miệng lắp bắp:

” Em xin lỗi... Đừng... Đừng đánh em... Anh đừng qua đây mà... Em sai rồi ”

Cô khóc hét lớn đến nỗi bọn người hầu ngoài kia nghe thấy chỉ biết bĩu môi.

Rồi anh tiến sát lại cô ôm cô người cô run run lên nhìn anh. Rồi anh bảo:

” Thuần, ngoan nào anh không đánh em nữa đâu em đừng sợ ”

Anh bế gọn cô trong tay đưa cô ra ngoài, rồi ăn mang thức ăn lên cho cô, cô đói lắm thực sự cô rất đói cô ăn ngấu nghiến tóc tai thì rối bù mắt thì sưng do khóc, mặt thì sưng vì bị anh đánh, nhìn cô ăn mà anh có chút chạnh lòng. Anh vuốt tóc cô và nói:

” Ăn xong rồi mau đi tắm nhé, hôm nay anh sẽ vỗ em ngủ chịu không? ”

Cô mở tròn mắt nhìn anh ánh mắt rụt rè và gật đầu nhẹ. Tối thì cô vào phòng anh, thấy anh đang ngồi ngay bàn làm việc anh đang làm một số tài liệu cho cuộc họp quan trọng vào sáng mai. Rồi cô khe khẽ leo lên giường anh và nằm ngoan ngoãn ở đấy. Anh làm việc đến khuya thì thấy cô đã ngủ say, anh lên giường và nằm kế cô anh ôm cô lại, vuốt ve cơ thể cô anh xoa đầu cô miệng bảo:

” Tiểu Thuần ngoan, em có hận anh không? ”

Rồi anh khẽ hôn nhẹ lên trán cô. Sáng hôm sau cô tỉnh giấc thì nhìn xung quanh cô không thấy anh đâu cô nghĩ chắc là anh đi làm từ sớm rồi. Thế là cô lật đật thay đồ và xuống bếp làm công việc nhà. Hôm nay bà quản gia nói với cô rằng nhà đã hết nguyên liệu làm bánh và trái cây nếu không mua sẽ không kịp làm buổi tối cho ông chủ. Rồi cô vội vã chạy ra ngoài đi lóe lóe vào siêu thị để mua đồ về làm bữa tối cho anh. Trên

đường về, cô gặp phải một đám lưu manh cô bị đám người đó bắt đi, bọn chúng tính giở trò hãm hiếp. Cô la lên nhưng không ai nghe hết. Rồi chúng nhìn cô như thèm thuồng như gặp phải miếng mồi ngon. Chúng có tổng bốn người nhưng tên đầu xỏ bảo:

” Tụi bây, không được làm gì nó đấy nếu không đại tỷ sẽ lột da chúng ta. Nó nhìn ngon lành như vậy bắt nó đi làm gái chắc sẽ kiếm được rất nhiều tiền ”

Cô nghe được rất sợ và cô vội lục trong túi quần và móc chiếc điện thoại ra gọi anh. Và tạ ơn trời là anh nghe máy cô run rẩy nói:

” Hạo à!!! Anh mau đến cứu em với em bị đám người lạ bắt đi... Em sợ lắm ”

Anh hỏi:

” Em đang ở đâu hả Thuần? ”

Chưa kịp trả lời điện thoại anh thì cô bị chúng phát hiện và đánh đập cô đã man cô la lớn anh nghe mà giận run người

” Alo... Alo em đang ở đâu có nghe anh nói không Thuần ”

Đầu dây bên kia anh nghe tiếng gã đàn ông nói:

” Con khốn này mày tính gọi báo cảnh sát à. Cho mày chết này ”

Rồi điện thoại kêu lên tiếng tút tút.

Anh như hóa điên và gọi cho thuộc hạ chuẩn bị xe và dựa theo thiết bị định vị để tìm cô. Trong thâm tâm anh thừa biết ai đứng sau vụ việc này. Anh nói trong lòng nếu cô vô mệnh hệ gì thì anh nhất định sẽ không cho bọn người đó sống thanh thản.

## 9. Chương 9

THUẦN

Chương 9

Sau một hồi tìm kiếm thì cuối cùng anh đã đến đúng ngay vị trí mà thiết bị đã định vị. Thì trước mặt anh là một căn nhà nhỏ bị bỏ hoang, rồi anh bảo thuộc hạ bao quanh khắp ngôi nhà chỉ cần có động tĩnh là tấn công liền.

Khi anh khe khẽ bước đến ngôi nhà ấy thì anh nhìn lên qua kẽ hở của cánh cửa, đập vào mắt anh là cảnh người đàn bà của anh đang bị lũ người dê tiện đó lột sạch quần áo và đang giở trò đùa giỡn với cơ thể của cô đã vậy chúng còn tát và đấm vào bụng cô. Anh như phát rồ lên rồi đập cửa thật mạnh cánh cửa bung ra anh nhìn bọn chúng với ánh mắt sắt lạnh như muốn giết chết bọn chúng. Rồi anh lao đến bắn chết từng người một anh nhìn tên đầu xỏ và nói:

” Có phải Gia Nghi sai mày làm chuyện này có đúng không? ”

Hắn nhìn anh cười lớn và nói:

” Thiên Hạo ơi Thiên Hạo, cái số mày ngon phết cơ đấy toàn là đàn bà chết mê mệt mày. Nhưng mày yên tâm con đàn bà này của mày đã bị bọn tao chơi chán rồi ”

Vừa nói dứt câu anh đá vào đầu hắn một cái thật mạnh khiến hắn loạng choạng rồi anh chạy nhanh đến chỗ cô để cởi trói cho cô vừa cởi trói xong thì tên khốn đầu xỏ cầm con dao lao thẳng đến nhưng cô đã đỡ cho anh nên anh không bị thương nhưng ngược lại thì cô bị chém một đường ngay tay. Thế là anh lấy khẩu súng bắn một phát để tiễn hắn lên đường. Cô vì lần đầu tiên thấy anh giết người nên có chút hoảng loạn cô run rẩy khi anh chạm vào cô. Có một tên chạy thoát thì đã bị thuộc hạ anh giữ lại

Anh khoác áo lên người cô rồi anh bế gọn cô trong tay chạy thật nhanh về phía chiếc xe để đưa cô đi trị thương. Cô nhìn anh và nói:

” Hạo à, những gì hắn nói không đúng em... Em xin lỗi Hạo... Em lại gây rắc rối cho anh rồi ”

Cô vừa dứt lời thì bị anh quát lớn:

” Tại sao em lại ngốc như vậy, sao lại đỡ cho anh nhát dao này? ”

Cô tựa vào ngực anh và đáp:

” Vì em yêu anh rất nhiều Hạo à ”

Về đến nhà, anh đưa cô lên phòng và gọi bác sĩ đến trị thương cho cô. Trong lúc bác sĩ trị thương thì anh ở ngoài ngồi suy ngẫm lại mọi việc. Nếu như bà quản gia không kêu cô ra ngoài thì cô đã không bị nạn mà kể cũng lạ là vì sao lại trùng hợp tới vậy và anh đã hiểu ra mấu chốt câu chuyện chính Gia Nghi và bà quản gia đã giở trò nhằm hãm hại cô. Anh vẫn cố giả vờ như không biết để âm thầm quan sát hai con người đầy mưu mô này. Rồi anh nhớ lại cảnh tượng cô đỡ một nhát dao cho anh vì anh cô không màng đến sống chết mà lao vào cứu anh. Đổi lại là Gia Nghi chắc cô ta đã sợ chết khiếp rồi anh nhếch miệng cười nhẹ. Cuối cùng vị bác sĩ bước ra và nói với anh:

” Cô ấy bị thương khá nhiều chỗ, tuy nhiên vết chém đây không sâu nên anh đừng lo lắng nhé. Hãy cố chăm sóc cô ấy ”

Nói rồi vị bác sĩ chào anh rồi đi. Anh bước vào phòng thì thấy cô ngồi đó nhìn anh và mỉm cười. Anh cũng cười lại và nói:

” Tiểu Thuần, em thấy trong người thế nào rồi? ”

Cô đáp:

” Anh lo cho em à? ”

Anh nhìn cô và trả lời:

” Phải, anh lo cho em đấy... Em thật ngốc ”

Nói rồi anh tiến lại gần cô và ôm chặt lấy cô hôn cô say đắm. Bỗng dưng nước mắt cô rơi, anh hơi khựng nhìn cô hỏi:

” Em đau ở đâu phải không nói anh biết mau ”

Cô lắc đầu nhìn anh nói:

” Hạo à anh nói yêu em đi được không? ”

Anh liền đẩy cô ra và nói:

” Em thôi đi, đừng đòi hỏi quá nhiều ở anh ”

Anh nói xong rồi bỏ ra ngoài để cô một mình trong căn phòng nhỏ. Suy cho cùng anh vẫn chưa thực sự tin cô vẫn chưa thực sự yêu cô. Cô chỉ mãi là một nô lệ thân phận thấp hèn thì sao có thể xứng với anh rồi cô cười khổ cô tủi thân lắm. Nhưng làm được gì khi chỉ có mình cô là cô độc trong chính tình yêu của mình.

Rồi anh ra ngoài cùng với Gia Nghi anh dẫn cô ta đi mua sắm đi ăn uống và hai người bọn họ cùng nhau ăn ở một phòng trong khách sạn cao cấp. Nhưng cả đêm anh mất ngủ, nhắm mắt lại anh cứ nghĩ về cô. Có phải anh đã yêu cô? Đang ngồi suy nghĩ thì Gia Nghi quay qua ôm lấy anh, anh quay sang nhìn con đàn bà này vì quá yêu anh mà cô ta có thể bất chấp đến tính mạng người khác nếu hôm nay anh không đến kịp có lẽ anh sẽ mất Thuần. Anh ngán ngẫm rồi anh nói lòng nhất định sẽ khiến cô ta trả giá đắt với việc làm hôm nay của mình.

Cho đến sáng hôm sau, vẫn như thường lệ cô vẫn tiếp tục công việc của mình thì bỗng dưng anh về nhưng anh về cùng với Gia Nghi, cô ta đi bên anh cùng với vẻ mặt đắc ý rồi cô ta nói:

” Sáng sớm thấy mặt là thấy xui xẻo cả ngày rồi ”

Rồi cô nhìn anh thì anh lờ cô rồi quay sang nói với Gia Nghi:

” Chúng ta lên phòng thôi, anh cần bàn với em về một số công việc ”

Nói rồi anh bỏ đi, cô vẫn thế vẫn buồn, tủi, cô đơn, vừa yêu anh cũng vừa giận anh. Nhưng rồi cô bảo mình lấy tư cách gì để giận để ghen anh đây.

Khi cô mang trà và bánh tráng miệng lên phòng anh thì cô vừa rót trà thì bị Gia Nghi hất tay làm rơi tách trà vỡ vụn nước trà thì đổ trúng tay cô làm cô bị phỏng. Rồi cô ta ý có anh ở đây nên ra tay tát cô một cái và nói,:

” Đồ bẩn thiếu mắt mày để đâu vậy hả hay là mày cố tình liếc mắt để quyến rũ Hạo ”

Cô ngồi xuống nhặt từng mảnh vỡ thì cô ta đập cô một phát cô té nhào. Anh vẫn vẻ mặt đầy không quan tâm, lạnh lùng mặt cho Gia Nghi làm gì tùy thích rồi anh nói:

” Dọn xong rồi mau cút ra ngoài ”

Cô lẳng lặng rời khỏi phòng vừa ra khỏi phòng thì nước mắt cô không ngừng rơi. Tim cô đau quá, cô nghĩ rằng đã đến lúc cô nên biến mất khỏi tầm mắt anh, không phiền anh nữa không làm anh khó nữa.

## 10. Chương 10

THUẦN

Chương 10

Cả đêm, cô như thức trắng, cô suy nghĩ rất nhiều về chuyện giữ anh và cô. Đôi lúc anh lạnh lùng và rất nhẫn tâm nhưng lại có lúc anh tỏ ra quan tâm lo lắng cho cô rất nhiều. Cô cảm thấy bất lực trước mọi việc, cô quyết định sẽ bỏ đi thật xa để trả lại anh những ngày tháng bình yên. Bước đến tử đồ, cô lấy chiếc túi nhỏ bỏ vào đó vài bộ quần áo và vài món đồ dùng cá nhân bỏ gọn vào túi rồi khóa lại thật cẩn thận.

Cô nghĩ rằng thời điểm này là thích hợp nhất để cô rời đi, nếu để đến sáng thì cô chắc chắn sẽ không đi được vì cô biết chắc đám người hầu và bà quản gia sẽ kiểm chuyện với cô.

Thế là, cô khe khẽ bước ra khỏi phòng và đi thật vội, cô muốn thoát khỏi chỗ này thoát khỏi anh cô sợ nếu anh phát hiện thì coi như cô toi đời. Rồi cô chạy vụt xuống nhà vừa bước đến cánh cửa chính thì cô bị anh tóm lấy. Coi như xong, cuối cùng cô cũng bị anh phát hiện. Anh nhìn cô với ánh mắt đầy sự tức giận, anh lôi cô lên phòng vừa đến phòng anh thả cô té nhào xuống đất. Cô chưa kịp phản ứng gì thì

Chát... Chát

Anh tát cô đến chảy máu môi rồi anh giật mạnh tóc cô và nói:

” Em gan nhử dám có ý định bỏ trốn à ”

Cô im lặng không nói gì chỉ biết cúi gầm mặt thì bị anh bóp cổ:

” Nói mau, em bị cầm rồi có phải không ”

Cô lắp bắp trả lời

” Em... Em... Không phải vậy đâu Hạo ơ ”

Cô khóc suốt mướt, không ngờ kế hoạch chạy trốn của cô lại thất bại. Đôi mắt anh đỏ ngầu, anh nghiến chặt răng vì cơn thịnh nộ trong anh đang một lớn dần anh nói:

” Em nghĩ rằng sẽ thoát khỏi tôi sao Thuần? ”

Cô nhìn anh hồi lâu và đáp:

” Nếu anh không yêu em, vậy sao anh lại tổn thương em? Anh trả lời em biết đi, tại sao... Anh lại đối xử với em như vậy? ”

Anh như phát điên vì câu hỏi đó của cô rồi anh xé toạt hết quần áo của cô, anh như muốn ăn tươi nuốt sống cô. Anh cắn vào ngực cô đến mức cô phải hét lớn. Cô khóc nức lên miêng thì nói:

” Người anh chọn là cô ta vậy thì xin anh hãy buông tha em, đừng như vậy nữa mà... Anh đừng hành hạ em nữa có được không? ”

Anh nói:

” Đừng bao giờ nghĩ đến chuyện chạy trốn. Tôi sẽ khiến em sống dở chết dở ”

Nói xong anh liền đưa con quái vật của mình vào trong cô anh thút những cú thút khiến cô đau đớn, cô gần như kiệt sức. Người đàn ông của cô giờ như một ác ma, hung bạo và tàn ác. Anh hôn cô tới tấp anh hôn vào những chỗ anh làm cô đau những chỗ lúc này anh đã đánh cô. Anh nói:

” Từ hôm nay tôi sẽ cho em ở đây một mình để em suy ngẫm lại mọi việc mình làm ”

Anh tiếp tục lao vào cô, mặc kệ cô van xin khóc lóc hay năn nỉ. Xong việc anh ôm chầm lấy cô và nói:

” Hãy cho anh thời gian, đừng rời xa anh nhé Thuần ”

Cô nằm chường lên người anh rê những ngón tay chạm vào khuôn mặt đẹp đẽ của anh và thì thầm vào tai anh:

” Hạo à!!! Nói yêu em đi có được không? ”

Anh nhìn cô và đáp:

” Anh yêu em, Tiểu Thuần ngốc ”

Cô như vỡ òa, cô khóc nức nở trong vòng tay anh, cô sợ anh nói dối, cô sợ anh sẽ gạt cô, cô sợ đây chỉ là giấc mơ. Rồi cô hôn anh hôn anh hôn anh thật nhiều.

Cho đến sáng hôm sau, khi cô thức giấc thì nhìn quanh phòng cô không thấy anh đâu. Cô sợ lắm, rồi cô mau chóng thay đồ xuống nhà thì đập vào mắt cô là cảnh tượng anh ôm Gia Nghi và nhắc bổng cô ta lên, rồi nói chuyện vui vẻ người khác nhìn vào chắc chắn sẽ rất ganh tị vì nhìn họ thật hạnh phúc và xứng đôi. Thế rồi cô chần an mình anh đã nói yêu cô rồi nên với Gia Nghi anh chỉ là đùa giỡn.

Khi Gia Nghi thấy cô, thì cô ta liền thay đổi sắc mặt, cô ta quẩn lấy Hạo còn anh thì chẳng thèm nhìn lấy cô dù chỉ một cái. Gia Nghi nhìn cô và nói:

” Mai là sanh thần của Hạo, mày hãy chuẩn bị một bữa tiệc thật hoành tráng cho anh ấy. Làm không tốt thì đừng trách tao đó ”

Nói rồi cả hai người bỏ đi ra ngoài. Cô thì như hóa đá, mai là sanh thần của anh sao? Thế mà cô lại không biết cô thật là vô ý. Tối đó cô đã thức khuya để làm một ổ bánh kem thật đẹp thật ngon để tặng anh vì cô không có nhiều tiền để mua những món quà đắt tiền tặng anh, nên cô chỉ biết dùng tài nấu nướng của mình để làm ra quà tặng anh. Cô cảm thấy vui lắm cô mong ngày mai đến thật nhanh.

Và buổi tiệc sanh thần của anh bắt đầu diễn ra. Phải thực sự công nhận một điều là anh có rất nhiều mối quan hệ, toàn là những doanh nhân giàu có. Ai ai cũng ăn mặc thật lộng lẫy như đi dự dạ hội. Rồi anh bước vào nhưng người đi kế anh không phải cô mà là Gia Nghi, còn cô thì chạy đôn chạy đáo tất bật lo chào mời khách và mang thức ăn ra để đãi khách. Nhìn thấy anh tay trong tay với Gia Nghi, cô tủi thân lắm nhưng vì là sanh thần của anh nên cô gạt bỏ hết mọi ý nghĩ xấu về anh. Ấy vậy mà Gia Nghi đã gạt chân cô té, cô ta còn cố tình đổ thức ăn lên người cô làm cho quần áo cô bẩn hết.

Khi mọi người đến chúc mừng sanh thần và tặng quà cho anh thì phía xa xa có cô gái nhỏ chạy lót tót đứng ở dưới cuối trong tay cầm ổ bánh kem đợi xếp hàng đến lượt để tặng quà cho anh. Những món quà họ tặng anh thật đắt, rồi cô nhìn xuống món quà cô tặng thì cô lại buồn không biết anh có thích không? Cuối cùng cũng đến lượt cô, tất cả ánh nhìn đều hướng về cô, bọn họ nhìn cô với ánh mắt khi dễ và xem thường. Gia

Nghi cầm chiếc bánh của cô lên và sai người đi quăng nó vào thùng rác thế rồi chiếc bánh của cô bị bỏ vào thùng rác nát vụn cô nói:

” Bánh của tôi, đừng mà... Bánh của tôi... Quà tôi tặng Hạo mà ”

Chưa dừng lại ở đấy, cô ta giắt lấy lá thư nhỏ tặng kèm trong bánh và đọc lớn lên:

” Hạo à!!! Sanh thần vui vẻ, em yêu anh ”

Nghe xong mọi người cười lớn và anh cũng bật cười anh nói:

” Đúng là đồ ngốc, cô thật là mộng mơ ”

Tại cô ù đi, cô như chẳng nghe được gì rồi cô đi lùi về sau và cô vụt chạy đi. Cô ôm mặt khóc nức nở, thì ra anh chỉ là gạt cô những gì anh nói với cô chỉ toàn là giả dối. Anh thực sự không yêu cô.

Nhưng khi anh thấy cô chạy đi, anh cảm thấy không vui tí nào có phải anh đã làm cô tổn thương quá nhiều rồi phải không? Anh ghét cảm giác của anh ngay lúc này. Cho đến khi buổi tiệc đã tàn, mọi người đã về hết. Anh đi lên phòng xem cô đang làm gì thì thấy cô ngồi lẩm nhẩm một mình cô nói:

” Bây giờ là 00h, chúc cho anh có một sanh thần vui vẻ. Em xin lỗi vì không có nhiều tiền để mua những món quà đắt và giá trị tặng cho anh, em chỉ có mỗi chiếc bánh nhỏ ấy làm quà. Nhưng mà nó bị nát rồi, nhưng thôi không sao... Em sẽ đi làm thêm để mua quà tặng anh sau nhé. Em xin lỗi vì chính em đã quá mơ mộng rằng anh đã yêu em, em thật sai lầm khi tin lời anh ”

Xong cô bật khóc, cô nghĩ rằng do mình nhẹ dạ nhẹ lòng dù bị anh hành hạ thể xác lẫn cả tâm hồn nhưng chỉ với một câu nói ” Anh yêu em” thì cô đã quên hết mọi thứ anh đã đối xử tệ với cô. Bây giờ có bỏ trốn nữa, anh biết được chắc sẽ giết cô chết mất nhưng ngoài sự cam chịu thì cô biết phải làm gì bây giờ?

Anh đã nghe hết những gì cô nói và có chút chạnh lòng. Anh bây giờ rất muốn đến ôm lấy cô và an ủi cô. Nhưng sự thật, không phải ai cũng biết anh làm như vậy mục đích chính là tạo lòng tin ở Gia Nghi vì cô ta đang tính lên kế hoạch làm ăn phi pháp cũng như là làm những việc bất lợi đến cổ phần của công ty. Vì thế, anh muốn cô cho anh thêm thời gian để anh lật bộ mặt thật của cô ta xuống lúc này miệng anh thốt lên:

” Gia Nghi, cô quá xem thường tôi rồi ”

P/s: Do mình ngủ không được nên up chương mới để sáng mai dậy mấy cậu có chuyện đọc mấy cậu tương tác fb mình để theo dõi nha

## 11. Chương 11

THUẦN

Chương 11

Sáng hôm sau, cô thức dậy cùng với bộ dạng mệt mỏi, mắt thì sưng húp. Cô lật đật đi rửa mặt và thay đồ để xuống nhà làm bữa sáng cho anh. Cô vừa làm xong bữa sáng thì lại lao vào dọn dẹp, cô đang quét dọn thì thấy anh đi từ trên lầu đi xuống. Nhìn thấy anh, cô liền giả vờ như không hay không biết anh đang đi xuống, cô tỏ ra làm việc chăm chỉ. Ấy vậy mà anh tiến lại gần phía cô và nói:

” Khóc suốt cả đêm qua à!!! Nhìn mặt em phờ phạc thật là tội nghiệp ”

Rồi anh nhếch miệng cười và bỏ đi. Còn cô đứng đấy và đang nuốt một cục tức không trôi nổi. Tại ai, mà cô phải khóc thế mà anh còn hỏi han kiểu đó. Cô giận dùm dùm bỏ vô trong bếp để dọn đồ ăn sáng lên cho anh. Nhìn tới nhìn lui thì có một mình cô chạy loanh quanh khi anh sai bảo rồi anh thấy vẻ mặt cau có của cô mà phì cười rồi anh bảo:

” Tiểu Thuần à trông em tức giận thực sự rất đáng yêu đó. Người đàn ông khác thấy em thì chắc anh ta sẽ yêu em mất ”

Cô nhìn anh và đáp:

” Ông chủ đừng đùa như vậy nữa chẳng ai yêu một đứa con gái như tôi đâu ”

Nói rồi cô bỏ đi, anh nhìn cô và thầm nói:

” Em lại như vậy với anh nữa rồi, xem ra không trừng phạt em là không được ”

Nhưng anh cũng thông cảm cho cô vì chính anh là người khiến cô đau lòng, món quà sinh thần của cô tặng anh còn chưa ăn thì đã bị con đàn bà Gia Nghi đem vứt rồi. Nghĩ tới thôi anh cũng hiểu được là cô đang rất tức giận.

Anh chạy vọt lên phòng để đuổi theo cô. Anh thấy cô vừa vô tới phòng đã dùng chân hất tung đôi dép, cô làm anh không nhịn cười được rồi anh chạy đến ôm cô từ sau. Cô tức giận đẩy anh ra và nói:

” Anh làm gì vậy, buông tôi ra không Gia Nghi thấy thì sẽ không hay ”

Anh vẫn ôm chặt cô và đáp:

” Em giận anh sao Tiểu Thuần? ”

Nhưng cô vừa quay qua chưa kịp trả lời thì bị anh cắn vào môi rồi anh trao cô một nụ hôn nồng cháy. Anh đẩy cô xuống giường cởi bỏ hết quần áo trên người cô ra và anh ngắm nhìn cơ thể đẹp đẽ của cô. Anh hôn lên cổ của cô rồi anh hôn xuống bầu ngực căng tròn tràn đầy sức sống của cô. Nước da cô trắng hồng và mịn như da em bé khiến anh phải tan chảy theo. Anh nhìn cô và nói:

” Thuần, anh muốn em có được không? ”

Cô lại bị anh mê hoặc mất rồi. Những gì hôm qua anh đối xử với cô bây giờ đã tan biến cô không còn giận anh nữa mà ngược anh cô cũng muốn có anh. Và cô nhìn anh khẽ gật đầu, đây có lẽ là lần ân ái đầu tiên cô không bị anh ngược đãi. Anh và cô quấn lấy nhau, cả hai cùng hưng phấn và trao hết mọi thứ cho nhau. Giờ phút này, anh yêu cô hơn bất cứ thứ gì trên đời này. Phải làm sao thì mới tốt cho cô? Làm sao để anh mang lại hạnh phúc cho cô đây?

Anh bắt đầu thút những cú thút thật mạnh vào trong cô, còn cô thì khẽ rên lên thành tiếng và nói:

” Hạo à!!! Anh làm nhẹ thôi có được không? ”

Rồi anh làm nhẹ nhàng nhưng vì cơ thể của cô làm anh không cưỡng lại được nên anh lại thút thật mạnh thật mạnh làm cô run rẩy khắp người. Khi xong xuôi việc, anh nói với cô:

” Có thể thời gian này anh ít về nhà vì một số công việc có chút vấn đề. Nên em hãy tự chăm sóc mình nhé ”

Cô nhìn anh với ánh mắt buồn và anh hỏi cô:

” Anh yêu em là thật phải không Hạo? ”

Anh hôn cô thật lâu và đáp:

” Phải, anh yêu em là anh nói thật. Hãy chờ anh ”

Nói rồi anh phải đi ra ngoài để lo công việc. Anh đang điều tra một số chuyện có liên quan tới Gia Nghi. Cô ta đã và đang buôn bán một số hàng cấm. Nói thẳng ra thì đó chính là buôn lậu gỗ và thuốc phiện. Cô ta bỏ mối cho các thương gia thích chơi thuốc và nghiện nặng. Nếu đã chơi thuốc của cô ta mà không có tiền trả thì sẽ bị đem đi xử lý. Một con đàn bà mưu mô và xảo quyệt.

Cô ta dựa vào tiếng tăm của Hạo để làm càn. Vì Hạo là một người có tiếng trong giang hồ, anh là một đại Boss của tổ chức Thiên Long Bang nên khi nói đến tên của anh ai cũng sợ chết khiếp và phải nể nang. Cô ta lấy lý do cô ta là phu nhân tương lai của anh nên bất kì anh cũng không dám làm trái lời cô ta. Nhưng không may cho cô, kế hoạch lấy danh của anh để làm những chuyện phi pháp đã bị anh biết tống. Anh đã có một sự sắp xếp dành cho cô ta.

Thời gian này, anh chỉ muốn Thuần được an toàn vì nếu cô ta biết được rằng anh đã biết mọi chuyện thì chắc chắn một điều cô ta sẽ bắt cóc Thuần và làm hại cô như lần trước. Như vậy vừa nguy hiểm cho cô vừa bất lợi cho anh. Nhưng anh lại không muốn làm tổn thương người con gái anh rất yêu dù chỉ một lần nào nữa. Rồi anh quyết định sẽ mang Thuần đi đến một nơi khác, để Gia Nghi không tìm được cô.

Anh bảo cô là hai người sẽ đi du lịch đâu đó một chuyến. Nơi đó vẫn đầy đủ tiện nghi để thuận tiện chi việc đi lại cũng như là liên lạc. Và anh mang cô đến đó, cả hai người có một khoảng thời gian vui vẻ với nhau. Cô hạnh phúc lắm, vì cuối cùng cô đã thay đổi được anh. Cô đã khiến cho anh yêu cô chỉ yêu mỗi cô. Trong căn nhà nhỏ đấy, nói nhỏ chứ thật chất là mọi thứ đều đầy đủ và tiện nghi cô ở cùng với bà quản gia. Nhưng anh mỉm cười với cô và nói:

” Em đừng lo, bác Tổ sẽ chăm sóc cho em, bác ấy sẽ không ăn hiếp em đâu ”

Rồi cô gật đầu mỉm cười.

Anh bảo cô rằng anh phải trở về công ty để giải quyết công việc quan trọng có lẽ nửa tháng anh sẽ quay lại. Cô cũng ngoan ngoãn nghe lời anh. Từ ngày anh đi, cô cảm thấy trong người khó ở, cô hay bực dọc và hay nôn. Một hôm cô ngửi phải mùi cá chiên thế là cô chạy vọt vào phòng tắm và nôn. Bà Tổ nhìn cô hoảng hốt hỏi:

” Cô chủ, cô bị buồn nôn như vậy từ lúc nào vậy? ”

Cô mở tròn mắt nhìn bà Tổ và trả lời:

” Đã gần một tuần lễ nay rồi bác ạ!!! ”

Thế rồi bà Tổ lẩm nhẩm một hồi và miệng thốt lên:

” Cô... Cô đã có thai rồi đấy cô chủ ”

## 12. Chương 12

THUẦN

Chương 12

Cô như đứng hình khi nghe bà Tổ bảo rằng mình có thai. Cảm giác này trong cô lạ quá, không không cô cần phải xác thực lại, thế là cô bảo bà Tổ để cô ra ngoài mua que thử thai. Bà Tổ nói:

” Cô chủ ở nhà đi, để tôi đi mua cho cô đừng đi lại lung tung đó ”

Nói xong bà Tổ đi ra ngoài, cô thì hơi hoang mang nhưng làm gì làm cũng cần phải xác thực trước đã rồi mới hay. Khi bà Tổ đưa cô que thử thì rõ ràng là hai vạch đỏ, điều đó chứng tỏ rằng cô thực sự đã có em bé. Cô vui lắm, cô muốn báo tin cho anh biết rằng cô đã có thai cô đang mang trong mình giọt máu của anh.

Thế là cô vội đi vào phòng lấy điện thoại gọi cho anh thì chỉ toàn nghe tiếng tút dài. Cô lại lo lắng, sao anh không bắt máy hay là do anh bận dữ lắm. Rồi cô rê tay mình xuống bụng vuốt ve miệng mỉm cười và thì thầm:

” Tiểu bảo bối, đợi ít hôm nữa ba con trở lại đây mẹ sẽ nói cho ba con biết nhé ”

Trong suốt thời gian không có anh bên cạnh, cô đã lên mạng xem những chỉ dẫn dành cho các người phụ nữ lần đầu mang thai, cô tranh thủ viết ra sổ tay liệt kê những thứ cần mua và cô phải uống sữa thường xuyên nữa. Bà Tổ thì chăm sóc cô như con gái, có bà ấy bên cạnh cô cảm thấy mình thật may mắn vì bụng mang dạ chửa như thế này rất cần một người có kinh nghiệm như bà Tổ.

Còn về phần anh, thì anh bắt tay vào việc vạch trần Gia Nghi. Dù anh là một ông trùm nhưng anh không bao giờ làm ăn phi pháp anh làm việc luôn rất nghiêm túc. Anh cho người quan sát Gia Nghi hai tư trên



hai tư xem cô ta có động tĩnh gì thì họ sẽ báo anh biết. Anh thực sự không ngờ cô ta càng ngày càng xảo quyệt đến mức quá giới hạn cho phép. Nhưng dù có nói như thế nào thì Gia Nghi yêu Hạo là sự thật, cô ta yêu anh nhưng cô ta cũng yêu cái địa vị anh đang có được trong tay cô ta muốn anh và mọi thứ của anh thuộc về cô ta có như vậy cô ta mới là đệ nhất phu nhân trong Thiên Long Bang. Thực tế mà nói thì chỉ có mỗi cô ta bị hoang tưởng chứ anh chưa bao giờ hứa hẹn gì cả.

Nhưng người của anh báo lại là thấy Gia Nghi đi cùng một người đàn ông trên tay ông ta có cầm một chiếc vali nhỏ đựng tiền, còn trong tay Gia Nghi cũng có cầm một chiếc vali nhưng trong đó chỉ chứa toàn là thuốc cấm. Chưa dừng lại cô ta còn âm thầm bòn rút tiền của tập đoàn Thiên Long. Anh ngồi trong phòng và quan sát lại mọi camera thì đúng là cô ta có lẻn vào phòng anh đánh cắp tập tài liệu. Anh cười nhếch miệng và nói:

” Nếu cô muốn chơi, tôi sẽ chơi với cô đến cùng”

Trong lúc anh đang suy nghĩ về chuyện của Gia Nghi thì bỗng dưng điện thoại reo lên, là Thuần gọi đến anh vội vàng nhấc máy:

” Alo... Tiểu Thuần em nói đi anh nghe ”

Thuần hơi hờ vui vẻ nói lớn trong điện thoại:

” Hạo à, chúng ta sắp có em bé rồi, anh sắp được làm ba rồi ”

Anh hơi bất ngờ trước câu nói đó của cô và hơi khựng, anh đáp:

” Thuần à... Em không được nói đùa... Mới đây thôi sao em có con được? ”

Thuần hơi thất vọng khi nghe được câu trả lời của anh cô nói:

” Vậy ý anh nói em đã ngủ với người đàn ông khác sao? ”

Anh đáp:

” Không phải, ý anh là... Anh thực sự hơi bất ngờ nhưng anh vui lắm vì em sắp sinh con cho anh. ”

Cô nói:

” Anh nói thật không đấy? ”

Anh nói với cô:

” Em chờ anh nhé ”

Nói rồi anh cúp máy và lái xe thật nhanh xuống dưới cô. Anh cảm thấy vui lắm vì anh chưa bao giờ nghĩ rằng anh sẽ có con với cô. Nhưng anh đã làm tổn thương cô nhiều rồi giờ là lúc anh phải bù đắp và bảo vệ vợ con của anh, họ đang rất cần anh. Bỗng anh lại nhớ về việc của Gia Nghi, nếu cô ta mà biết thì mẹ con Thuần sẽ gặp nguy hiểm, vợ con anh nhất định sẽ bị cô ta hại chết. Anh nghiêng chặt răng đập tay mạnh vào vô lăng.

Lòng anh như lửa đốt, anh bây giờ chỉ muốn được ở bên cạnh vợ con mình thôi. Nhưng còn con đàn bà Gia Nghi nếu không hạ gục cô ta thì cô ta được nước làm tới. Chưa bao giờ anh có ý định sẽ cưới Gia Nghi cả, anh sợ về sau vì kế hoạch của mình mà sẽ làm Thuần tổn thương. Lúc này, anh vừa chạy xe miện vừa nói:

” Anh sẽ bảo vệ em và con Thuần à!!! Hãy cho anh thêm chút thời gian nữa. ”

Vừa đến nơi, anh bước vào nhà thấy cô đang nằm ngủ trên chiếc ghế dài. Anh tiến lại gần và bế gọn cô trong tay đưa cô về phòng, thì cô chợt thức giấc mở mắt ra cô đã thấy anh. Cô chường dậy ôm chầm lấy anh khóc nức lên và nói:

” Chúng mình sắp có con rồi Hạo à!!! Anh đừng đi đâu bỏ em và con nhé... Em sợ lắm ”

Anh hôn cô rồi đáp:

” Chúng ta sẽ kết hôn em đồng ý lấy anh nhé ”

### 13. Chương 13

THUẦN

Chương 13

Khi anh nói sẽ kết cô với cô thì đầu óc cô như quay cuồng. Cô bảo anh:

” Anh đùa em phải không? ”

Anh nhéo mũi cô rồi nói:

” Làm cho em thành mẹ của tiểu bảo bối rồi không lẽ em không cho anh cưới em về sao? ”

Cô ôm chầm lấy anh cô vui lắm cô vui đến mức cứ tưởng mọi thứ đang trong mơ. Cô nhìn anh nhìn khuôn mặt đẹp đẽ của anh, rê tay vuốt ve mũi anh và nói:

” Anh có chuyện gì đó giấu em sao Hạo? ”

Anh hôn lên trán cô rồi bảo rằng:

” Chúng ta sắp cưới nhau thì anh còn gì mà giấu em đây Thuần ”

Rồi anh lãng sang chuyện khác anh bảo anh đói bụng và kêu cô vào bếp làm chút thức ăn cho anh. Cô ngoan ngoãn vui vẻ làm buổi tối cho anh.

Nhưng anh không hề hay biết rằng ở trên đây Gia Nghi đã đến tìm anh, khi đến nhà anh cô ta không thấy Thuần thì có hỏi bọn người hậu và bà quản gia thì những người đó bảo:

” Con nhỏ đó đã bị ông chủ tống cổ đi rồi tiểu thư ạ!!! ”

Nhưng khi nghe bọn người đó nói vậy rồi cô ta vẫn chưa tin lắm, nên đã sai người đi điều tra tung tích của cô. Vì cô ta đang nghi Hạo lén lút qua lại với cô sau lưng cô ta. Gia Nghi như phát điên khi gọi cho anh rất nhiều cuộc mà không thấy anh nhắc máy. Cô ta đã đập bể bình hoa rồi nghiền chặt răng và thốt lên:

” Hạo, anh đã yêu con khốn đó rồi có phải không? Được vậy em sẽ cho nó biết thế nào là đi cướp đồ mà lại cướp nhầm đồ của Gia Nghi này ”

Xong cô bỏ đi, bọn người hầu mặt mày tái mét vì không nghĩ Gia Nghi lại hung tợn đến vậy.

Thế rồi việc gì đến nó cũng đến, Gia Nghi đã cho người điều tra ra được thì biết được cô đang sống ở một vùng nông thôn. Và theo điều tra bọn thám tử bảo rằng đã theo dõi cô hai tư trên hai tư những lúc cô đi ra ngoài, nhưng có một điều là cô hay đi mua thuốc dưỡng thai. Vì có một tên thám tử có lại nhà thuốc đó và hỏi vị bán thuốc thì mới biết cô mua thuốc dưỡng thai.

Gia Nghi tức giận nói:

” Các người có lộn không, nó không chồng sao lại có chửa? ”

Bọn thám tử đó chỉ biết cúi gằm mặt không dám ngược lên nhìn cô ta. Và cô ta đuổi mấy người ra ngoài. Trong căn phòng tối, Gia Nghi đã ngồi suy nghĩ lại mọi thứ thì cô ta chắc chắn một điều là cô có thai với Thiên Hạo. Cô ta nhếch miệng cười và nói:

” Hạo, à do anh phản bội em nên em sẽ cho nó nếm mùi ”

Cô ta cười lớn lên như một kẻ bệnh hoạn.

Còn anh thì vẫn chăm sóc và quan tâm cô, hai người vẫn quần quýt nhau anh thì ngồi đọc sách còn cô thì uống sữa để bồi bổ cho tiểu bảo bối của họ. Anh nhìn cô mỉm cười và nói:

” Nhìn em thật đẹp Thuần à ”

Cô cười và đáp:

” Em luôn xinh đẹp mà giờ anh mới biết sao? ”

Anh cười lớn khoái chí xong hỏi anh bảo:

” Ngày một anh phải trở lại công ty để làm việc, em và con ở đây với bác Tổ ngoan nhé vì cuối tuần anh sẽ về ”

Cô đáp:

” Anh lại đi nữa sao ạ!!! ”

Nói rồi cô vùi mặt vào ngực anh ôm chặt anh rồi ngủ thiếp đi. Rồi anh trở lại thành phố để về lo vụ việc của Gia Nghi. Còn cô thì vẫn sinh hoạt bình thường vẫn thích đi bộ và hay đi mua sữa cho em bé. Sáng hôm đó cô nói với bà Tổ rằng cô sẽ đi ra ngoài mua ít sữa về bồi bổ cho tiểu bảo bối. Bà Tổ vui vẻ nói:

” Cô chủ đi rồi về sớm nhé ”

Cô cười rồi chào bà Tổ cô đi. Nhưng không ngờ, bọn người của Gia Nghi đã chờ sẵn ở ngoài. Khi thấy cô đi đến chỗ vắng một mình thì bọn chúng liền bịt thuốc mê và bắt cô đi.

Đến khi cô tỉnh dậy, mở mắt ra thì thấy mình đã ở trong một cái kho cũ. Cô hoảng sợ, cô la hét thì bỗng Gia Nghi bước vào và vỗ tay cười lớn:

” Hay cho đồ chuột cống như mày cũng có ngày được Hạo yêu, chẳng những vậy còn có thai với anh ấy nữa. Đúng là không phải dạng vừa nha ”

Nói xong cô ta bảo thuộc hạ:

” Bọn mày chăm sóc nó cho tốt vào, tốt nhất là không để nó sảy thai vì tao còn muốn nghe Thiên Hạo cho lời giải thích ”

Xong cô ta bỏ đi còn cô thì run rẩy vì sợ Gia Nghi làm hại đến con của cô, làm hại đến giọt máu của anh.

Bà Tổ thì thấy tối vậy rồi sao cô chủ chưa về liền gọi điện thì điện thoại bị thuê bao nên vội gọi điện cho anh may mắn là anh nhắc máy bà Tổ nói:

” Cậu chủ ơi, cô chủ đi ra ngoài từ sáng đến giờ chưa có về rồi ạ! ”

Anh như chết chưng và quát lớn:

” Bác nói sao? Thuần chưa về à!!! ”

Rồi anh cúp máy, liền lấy xe lao xuống tìm cô. Anh biết sẽ có ngày này nhưng không ngờ nó xảy ra sớm đến vậy. Anh nói lớn:

” Con khốn, Thuần có chuyện gì tôi sẽ tự tay giết cô ”

P/s: xin mời đọc ạ!!!

## 14. Chương 14

THUẦN

Chương 14

Anh chạy xe suốt cả đêm với hy vọng rằng cô và con sẽ được an toàn. Rồi anh triệu tập tất cả đàn em để hỗ trợ cho anh.

Còn về phía cô, cô lạnh và đói, cô nhớ anh lắm cô gọi tên anh suốt chỉ mong sao anh biết được mà mau mau đến cứu cô và con. Đứa con là tất cả mọi thứ với cô, vì nó là bảo bối của cô và cũng là của anh. Cô khóc cạn nước mắt, rồi cô cầu nguyện họ sẽ không làm gì cô.

Rồi cô ngủ thiếp đi, trong cơn mê man cô nghe có tiếng súng nổ

Đoảng... Đoảng

Bóng người đàn ông, phá tung cánh cửa xông vào, ôm lấy cô và cởi trói cho cô. Cô bừng tỉnh, là anh chồng cô đây rồi. Người mà cô cầu cứu suốt không thôi. Nói rồi anh mang cô đi, anh không chừa cho bất kì kẻ nào đã bắt cô về đây, anh giết sạch vì bọn khốn đó dám đụng vào vợ con anh.

Bỗng dưng từ xa có một chiếc xe chạy đến là Gia Nghi con đàn bà ác độc. Cô ta bước xuống xe, nhìn Hạo bế cô trong tay. Thế là cô ta nổi khùng và hét lên:

” Anh dám phản bội tôi sao Hạo ”

Nói xong cô ta quay sang tát Thuần một cái đau điếng môi bật cả máu. Lúc này anh không ngần ngại mà cho Gia Nghi một cái tát và nói:

” Cô điên đủ chưa? Đừng đi quá giới hạn của mình đó ”

Gia Nghi đáp:

” Có thể lần này, nó may mắn thoát nhưng lần sau tôi sẽ cho mẹ con nó chết chung ”

Cô ta cười lớn. Anh nhìn cô ta và nói:

” Vậy như thế nào thì cô mới buông tha Thuần ”

Gia Nghi nhìn anh và nói:

” Anh kết hôn với tôi rồi tôi sẽ tha cho nó ”

Anh quay sang nhìn Thuần và cô cũng nhìn lại anh, cô lắc đầu miệng nói:

” Hạo à... Đừng mà... Đừng bắt em và con đi đâu hết mà ”

Cô nắm chặt tay anh, nhưng bị anh gỡ ra và nói:

” Tôi quên mất, Gia Nghi mới là người có gia thế xứng với tôi. Sao tôi có thể yêu loại con gái tầm thường như cô được chứ ”

Rồi anh đẩy cô ra khỏi mình. Xong anh kêu người chở cô về, còn bảo rằng cô muốn đi đâu thì tùy quãng cho cô một số tiền rồi bảo cô biến đi.

Nói rồi anh bỏ đi cùng với Gia Nghi, còn cô đuổi theo nhưng không kịp cô quỳ sụp xuống và nói:

” Đừng bỏ em và con mà Hạo... Em xin lỗi em sẽ không đi lung tung nữa anh đừng vì cô ta mà bỏ mẹ con em mà ”

Rồi bóng xe khuất dần. Trong xe Gia Nghi ôm chầm lấy anh nhưng lòng anh thì nóng như lửa đốt. Anh phải làm vậy để cô và con được an toàn. Khi nào giải quyết xong cô ta rồi anh sẽ tìm vợ con mình về.

Hôm sau, cô quyết định xa trốn này rời khỏi anh, để anh và Gia Nghi được bên nhau, cô vẫn sẽ sanh tiểu bảo bối và nuôi dạy nó dù không có anh bên cạnh. Cô đau lòng lắm, nhưng anh đã không cần cô và con nữa rồi. Và cô thu dọn hành lý đi xa khỏi nơi này.

Gia Nghi lúc này, như tỏ vẻ đắc thắng với Thuần nhưng cô ta vẫn không hay biết là phi vụ làm ăn của cô ta đã bị anh biết từ lâu. Nên cô ta cứ tỏ vẻ nũng nịu để anh chiều ý cô ta. Anh nhớ Thuần, anh nhớ cô lắm một lần nữa anh lại để vợ con anh chịu thiệt thòi và tổn thương rồi. Chắc cô bây giờ hận anh lắm, có thể sẽ không tha thứ cho anh nữa.

Anh không biết bây giờ cô đang ở đâu nữa. Anh hận bản thân mình quá vô dụng không làm gì được cho vợ con mình từ đầu đến cuối chỉ vì yêu anh mà cô luôn bị Gia Nghi làm hại hết lần này đến lần khác. Rồi anh nói:

” Thuần à!!! Em và con nhất định phải chờ anh. Anh xin lỗi em nhiều lắm Tiểu Thuần à!!! ”

P/s: tương tác để theo dõi tiếp nha mấy cậu

## 15. Chương 15

THUẦN

Chương 15

Từ lúc anh để cô đi, không ngày nào mà anh không nhớ đến cô. Anh hận bản thân anh nhiều lắm, vì anh nhu nhược nên đã để con đàn bà Gia Nghi nắm cán. Nhưng anh thề với lòng là sẽ để Gia Nghi nếm chịu nỗi đau khổ y như vợ anh đang gánh chịu. Anh nói:

” Gia Nghi, cô muốn kết hôn với tôi chứ gì? Tốt thôi, tôi sẽ cho cô toại nguyện ”

Đã mấy ngày nay, anh cho người theo dõi Thuần xem cô đang làm gì và dự tính sẽ như thế nào? Thì thuộc hạ anh báo lại là cô đã đặt một vé để đi qua Nhật, có lẽ là đi trong tối nay. Rồi anh bật cười, anh cười trong tuyệt vọng, anh nghĩ vì anh quá vô dụng quá tàn nhẫn nên cô muốn đi đến một nơi khác để không phải nhìn thấy anh. Cô muốn mang tiểu bảo bối của anh đi theo cô, hai mẹ con sẽ rời bỏ anh. Nhưng suy cho cùng, cũng tại anh mà ra nên sao trách cô được là vì anh không còn bất kì sự lựa chọn nào khác

Lúc đó, anh giết Gia Nghi cũng được nhưng để cô ta chết như vậy thì thật là quá dễ dàng và không một chút gì gọi là tàn nhẫn. Anh muốn cô ta mất tất cả, nhưng dù sao đó cũng là quyết định của Thuần nên anh không ý kiến gì thêm. Anh cử hai người qua đó bảo vệ cho cô, nếu cô có gặp nguy hiểm gì thì phải xử lý ngay. Và dặn nếu cô và đứa bé trong bụng có mệnh gì thì cái mạng của một trong hai người đó sẽ khó mà bảo toàn.

Còn cô, thì đang ngồi chờ ở sân bay, chờ cho đến giờ máy bay cất cánh. Cô nhớ anh lắm, cô vội lấy điện thoại nhắn tin cho anh trong tin cô nhắn:

” Hạo à!!! Anh ở lại mạnh khỏe nhé, từ nay không có em bên cạnh anh phải tự chăm sóc lấy mình đó. Về phần em thì anh đừng lo gì nhé, em và con vẫn ổn. Sau này, em và con sẽ không làm phiền đến cuộc sống của anh nữa nên anh đừng lo lắng hay phiền lòng gì nữa nhé. Em sẽ sanh tiểu bảo bối và dù trai hay gái em vẫn sẽ nuôi dạy con thật tốt. Cảm ơn anh đã cho em biết yêu như thế nào. Em yêu anh nhiều lắm Hạo à!!! Chúc anh và Gia Nghi mãi hạnh phúc bên nhau. Tạm biệt anh Thiên Hạo ”

Cô gửi dòng tin nhắn đó đến cho anh mà nước mắt không ngừng chảy. Cô nhớ anh quá, ước gì bây giờ anh sẽ chạy tới và ngăn cản cô đừng đi thì chắc chắn cô sẽ ở lại và không đi đâu nữa. Tin nhắn đã được gửi đến anh, và anh đã đọc hết những dòng tin nhắn đó.

Nhưng cô đâu hay, rằng ở phía xa xa có người đàn ông đang nhìn cô, người đó không ai khác chính là anh. Anh đến để nhìn vợ con mình sắp rời xa mình. Lòng anh đau lắm, chưa bao giờ anh thấy mình bất lực như thế này. Đến người phụ nữ mình yêu mà cũng không giữ được thì đúng là quá vô dụng rồi còn gì. Bỗng dưng, có một dòng nước nóng hổi chảy từ hốc mắt anh. Anh khóc, lần đầu tiên anh khóc vì đàn bà, lần đầu tiên anh biết đau đớn vì đàn bà, từ trước đến giờ anh luôn căm ghét đàn bà vậy mà vì cô anh lại đau lòng. Chỉ có cô là làm trái tim anh thổn thức, cô đã thay đổi anh thay đổi cả một thế giới của anh. Cô đã bước vào thế giới của anh và thay đổi mọi thứ một cách ngoạn mục rồi anh nói:

” Tiểu Thuần, em giỏi lắm anh thua em rồi. Anh thực sự thua em rồi. Anh yêu em nhiều lắm hãy đợi anh em nhé, anh nhất định sẽ mang mẹ con em về ”

Rồi máy bay cất cánh, anh đứng nhìn cho tới khi bóng máy bay bắt đầu khuất xa. Thuộc hạ của anh đã lên máy bay đó để âm thầm bảo vệ cô và tiểu bảo bối.

Lúc này, trong tay anh đang cầm điện thoại anh liền gọi cho Gia Nghi. Bởi vì anh đã nghĩ ra một kế hoạch có thể hạ đôi ván cô ta. Rồi Gia Nghi nhắc máy và anh nói:

” Em yêu à!!! Sáng mai anh đưa em đi chọn váy cưới nhé ”

Nói rồi anh nhếch miệng cười.

P/s: tương tác để theo dõi nha mấy cậu

## 16. Chương 16

THUẦN

Chương 16

Từ ngày cô rời xa anh, cô lúc nào cũng một mình, đi đâu cũng một mình. Nhiều lúc cô ra công viên ngồi thấy cảnh hai vợ chồng đang dìu dắt đứa con của họ, mua kem cho con họ ăn rồi cả gia đình cười nói vui vẻ cô tủi thân lắm, cô thèm cái cảm giác có anh bên cạnh có như vậy tiểu bảo bối mới không thua thiệt ai. Sau này nó có đi học cũng sẽ không bị bạn bè trêu ghẹo là đồ không cha. Cô ức nước mắt nhưng cố nuốt hết mọi thứ vào trong vì nếu cô cứ buồn bã thì tiểu bảo bối sanh ra sẽ không được đáng yêu và xinh đẹp.

Hôm nay, cô đến bệnh viện để khám thai, bác sĩ bảo rằng thai nhi đang phát triển rất tốt và siêu âm thì kết quả là con gái. Cô vui lắm, đã ba tháng rồi kể từ sau khi cô bỏ đi, chưa một lần nào cô dám lấy điện thoại nhắn tin cho anh. Cô sợ người đọc được tin nhắn không phải anh mà là Gia Nghi thì lại không tốt cho anh. Nhưng biết sao giờ, cô rất muốn nhắn cho anh cái tin rằng tiểu bảo bối của anh và cô là con gái. Chắc chắn khi nó lớn lên nó sẽ rất xinh đẹp và tài giỏi giống anh. Cô vuốt ve bụng mình và nói:

” Tiểu bảo bối, mẹ thương con lắm con ngoan nhé. Không được đập làm mẹ đau đấy ”

Còn về phía của anh, thì anh đang chuẩn bị tiến hành hôn lễ với Gia Nghi... Anh đã đưa cô ta chọn váy cưới và chụp hình cưới hết rồi. Chỉ còn đợi đến ngày là làm lễ kết hôn. Hôm nay anh trở thành chú rể với một người đàn bà anh không hề yêu. Cảm giác tội lỗi trong anh ngày lớn dần, anh nhớ Thuần và anh rất lo cho cô và tiểu bảo bối. Anh sợ cô sẽ tủi thân và thế nào người con gái anh yêu cũng sẽ trốn một góc mà khóc. Anh đau lòng quá, nhưng vẫn phải diễn cho tốt vở kịch của ngày hôm nay. Anh nhếch miệng cười và nói:

” Gia Nghi, chúc cô có một đám cưới viên mãn ”

Anh bảo thuộc hạ mình bao quanh hết cả nhà hàng, và báo cho cảnh sát ngấm trà trộn vào buổi tiệc. Không những vậy, anh còn mời luôn những vị khách nghiện ngập đã từng chơi thuốc của cô ta đến để tham dự buổi lễ. Anh bảo chỉ cần bọn người đó chịu hợp tác anh nhất định sẽ thuê luật sư giỏi để bào chữa có những người đó thật nhẹ tội và anh còn cho gia đình vợ con họ một số tiền để làm ăn. Anh cho người lắp đặt cuốn phim cảnh Gia Nghi cùng với một gã đàn ông đang buôn bán trao đổi thuốc vào máy chiếu. Và mọi thứ đã được sắp xếp ổn thỏa.

Gia Nghi lộng lẫy trong bộ váy cưới cô ta bước lên lễ đường cùng anh. Nhìn họ thật đẹp đôi, cô ta thì mặt kênh kiệu rằng bây giờ mình đã thành đệ nhất phu nhân của Thiên Hạo, một người đàn ông mà biết bao nhiêu con đàn bà ao ước.

Và rồi, cuộn phim đã được chiếu những hình ảnh từ lúc còn bé cho đến lúc lớn rồi tới khi hai người kết hôn. Thì bỗng dừng đoạn phim của Gia Nghi và gã đàn ông lạ mặt đã được trình chiếu. Gia Nghi mặt cắt không còn miếng máu, mọi người trong bữa tiệc ấy bàn tán xôn xao. Lúc này Gia Nghi nhìn Hạo và quát lớn:

” Đồ khốn anh dám hãm hại tôi, anh là đồ vu khống tôi không có buôn bán thuốc cấm ”

Anh vỗ tay cười lớn và nói:

” Vậy để tôi cho cô được nói chuyện với con nghiện thuốc của cô nhé ”

Vừa dứt câu người có hai người đàn ông nghiện thuốc của cô ta hung hăng bước lên khán đài. Bọn họ tát vô mặt Gia Nghi đau điếng không thương tiếc và nói:

” Chính mày đã hại bọn tao nghiện thuốc đồ con chó cái này ”

Và anh cầm mic lên nói:

” Con đàn bà này đầy mưu mô và xảo quyệt, chính nó đã hại vợ con tôi phải xa tôi, bòn rút tiền của tập đoàn Thiên Long Bang chưa hết nó còn chuyên giết người nếu ai dám cãi lời nó ”

Gia Nghi như phát điên cô ta hét lớn lên và quơ lấy con dao trên bàn tính đầm Hạo thì bị anh cho một phát súng vào chân. Anh nói:

” Giết cô thì cực kì dễ, nhưng tôi không giết cô một cách dễ dàng như vậy đâu Gia Nghi à ”

Rồi cô ta bị cảnh sát đến bắt và đưa đi. Anh bảo với họ rằng hãy cho cô ta mãi mãi không được thoát ra con đường tù tội hãy để cô ta trả giá với những mạng người đã vì cô ta mà chết.

Nói rồi, anh sai người đặt cho anh một vé đi Nhật anh sẽ bay trong tối nay. Đã đến lúc anh phải mang vợ con anh về nhà rồi. Anh cười và nói:

” Tiểu Thuần, em nhất định phải lấy anh, không được lấy bất kì ai ngoài anh. Em và con chờ anh nhé ”

## 17. Chương 17

THUẦN

Chương 17

Đêm nay, anh sẽ sang Nhật để tìm cô, tìm lại người phụ nữ và cũng là vợ anh. Lần này, anh sẽ không để mất cô thêm bất cứ lần nào nữa. Ngồi trên máy bay, mà lòng anh cứ nôn nao anh chỉ mong thấy mặt cô được ôm lấy cô và hôn cô. Anh nhớ cô lắm nỗi nhớ da diết, ba tháng xa cô với anh thực sự là một cực hình. Anh cũng nhớ tiểu bảo bối nữa, rồi anh lấy trong túi mình ra là hộp nhẫn. Anh mở nó ra nhìn ngắm chiếc nhẫn thật lâu và miệng thầm nói:

” Thuần à, em sẽ đồng ý làm vợ anh một lần nữa có phải không? Em sẽ tha thứ cho anh mà có phải không? ”

Nhẫn cầu hôn cô đã được anh đặt làm từ rất lâu, nhưng anh chưa có cơ hội để cầu hôn cô. Nhưng chắc chắn lần đi qua Nhật này anh sẽ làm cho cô tha thứ và sẽ cùng anh kết hôn để tiểu bảo bối có một gia đình đầy đủ và hạnh phúc như bao gia đình khác.

Cuối cùng, cũng đã đến đất nước Nhật Bản, vừa đáp xuống sân bay thuộc hạ của anh đã đến đón anh. Ngồi trong xe anh hỏi thuộc hạ mình:

” Cô ấy thế nào rồi? ”

Người của anh trả lời:

” Dạ vẫn ổn ạ!!! Ông chủ đừng lo ”

Nghe vậy anh cũng thấy an tâm được phần nào. Anh chỉ cầu mong cô và con vẫn bình an là được. Cuối cùng cũng đã đến nơi cô sống. Nhìn tổng quan ngôi nhà thì nó thật là giản dị có mảnh vườn nhỏ, một xích đu và bàn trà đạo. Anh thăm nghĩ cô đúng là một cô gái đơn giản ở trung tâm thành phố mà vẫn có thể mộc mạc đến vậy. Anh đứng từ xa nhìn vào, thì thấy bóng dáng người phụ nữ đang tưới hoa, bóng dáng đó quá quen thuộc không ai khác chính là cô nhưng nhìn cô có vẻ nặng nhọc vì tiểu bảo bối càng ngày càng lớn lên mà. Và anh nhấn chuông, cô lật đặt ra mở cửa và đập vào mắt mình là cảnh tượng làm cô giật cả mình. Là anh, là người đàn ông cô yêu. Nhưng anh đang làm gì ở đây thế còn Gia Nghi thì sao? Rồi anh cất tiếng nói:

” Em tính không mời anh vào nhà sao Thuần? ”

Cô chợt hoàn hồn và mời anh vào. Anh hỏi cô:

” Em và con vẫn tốt chứ hả? ”

Cô đáp:

” Dạ, tôi và con tôi sống rất tốt. Cảm ơn anh đã quan tâm ”

Anh hơi bàng hoàng trước câu nói đó của cô. Chắc cô còn giận anh lắm, nên mới nói năng như vậy với anh. Và anh nói:

” Anh xin lỗi, anh đến đây để đưa em và con về nhà ”

Cô tức giận và quát lên:

” Mời anh về cho, đừng làm phiền mẹ con tôi nữa. Cuộc sống bây giờ của chúng tôi rất tốt khi không có anh ”

Nước mắt cô bắt đầu rơi. Anh chạy đến ôm lấy cô, nhưng cô hất anh ra và quơ lấy con dao kê ngay cổ mình và nói:

” Anh còn bước đến, tôi chết cho anh coi ”

Ánh mắt của anh, như thay đổi nhanh chóng. Anh hất tay cô bóp lấy cổ tay cô và nói:

” Em không tha thứ cho anh được sao? Anh biết anh sai rồi em tha lỗi cho anh có được không ”

Rồi cô đẩy anh, đẩy anh thật mạnh ra ngoài và khóa chặt cửa lại. Cô khóc lớn và nói:

” Hạo à... Anh đi đi... Tôi xin anh... ”

Anh đứng bên ngoài cũng khóc theo cô và nói:

” Tha lỗi cho anh Thuần à!!! Anh xin lỗi. Anh biết em ghét anh nên nếu anh chết để em hết giận anh cũng sẽ làm ”

Rồi anh bỏ đi. Cô giật mình, cô mở cửa nhưng không thấy anh đâu. Cô thực sự nhớ anh lắm, cô không muốn mất anh. Nhưng cô không dám đối diện với anh.

## 18. Chương 18

THUẦN

Chương 18

Ngày qua ngày, anh luôn đến tìm cô, anh cứ đứng mãi ở trước sân nhà cô để mong cô ra nghe anh giải thích. Cô vẫn thế, vẫn tỏ ra không quan tâm anh, vẫn lạnh lùng vẫn đi đi về về và xem anh như người vô hình. Mặc anh muốn làm gì làm, bên Nhật ngày càng trở lạnh tuyết bắt đầu rơi, ngày một dày ấy vậy mà anh vẫn cứ đứng ở trước sân nhà cô.

Đêm đó, anh vì buồn nên đã đi uống rượu nên người say khướt, anh đến nhà cô đập cửa um sùm, la hét. Cô vì sợ ảnh hưởng đến hàng xóm nên ra nói với anh:

” Anh mau về đi, nếu cứ ồn ào tôi sẽ gọi an ninh xuống tổng cổ anh đi đấy ”

Rồi anh vẫn cứ la hét, vẫn cứ đập phá. Cô tức quá gọi an ninh xuống bắt anh đi. Khi họ lôi anh đi miệng anh vẫn cứ nói:

” Anh yêu em Thuần, anh sai rồi anh sai rồi, anh đáng chết...anh đáng chết ”

Rồi họ lôi anh đi. Cô nhìn anh và khóc nức lên. Chẳng phải anh đã qua đây tìm cô rồi sao tại sao cô lại còn đối xử với anh như vậy. Ngày nào anh cũng đến trước nhà cô, anh quỳ xuống cả đêm không đi đâu cả. Anh sẽ quỳ cho tới khi nào cô mở cửa ra và nói chuyện với anh.



Anh quỳ cả đêm, trời thì lạnh chân anh quỳ đến mức đi không nổi luôn. Cô bước ra nhìn anh và lạnh lùng nói:

” Anh thật cứng đầu, tôi đã bảo anh đi rồi mà. Sao anh không chịu đi ”

Nói rồi cô thấy anh không ngược mặt lên nhìn, cô liền đung vào anh thì thấy anh nóng hổi và ngất xỉu. Cô hốt hoảng đưa anh vào viện thì bác nói anh bị suy nhược cơ thể. Khi anh vừa tỉnh dậy thì không thấy cô đâu. Anh có hỏi y tá cô ấy bảo cô đã đi từ rất sớm rồi. Thế rồi anh vội vã chạy ra khỏi bệnh viện để đến tìm cô. Tạ ơn trời, anh đã thấy cô, trong tay cô đang cầm bìch đồ như là mới đi chợ để mua đồ về nấu ăn. Rồi cô bước qua đường nhưng cô không để ý hay sao ấy phía xa xa có một chiếc xe tải đang chạy đến có thể là va phải cô. Anh hốt hoảng vội chạy đến đỡ cô cả hai cùng té nhào. Cô nhắm nghiền mắt lại như không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Rồi cô mở mắt ra thấy anh đã bê bết máu. Anh vì bảo vệ cô nên đã đỡ cho cô và tiểu bảo bối, anh sợ hai người mà anh yêu thương nhất sẽ rời bỏ anh vì cô và con đã chịu khổ đủ rồi.

Cô chường dậy ôm anh khóc lớn lên và nói:

” Hạo à... Mở mắt ra nhìn em đây này... Anh đang làm cái gì vậy hả? ”

Rồi tay của anh bỗng vụt khỏi tay cô. Chuyện gì đang xảy ra vậy? Cô thật sự không hiểu. Cô sợ lắm người đàn ông cô yêu thương nhất đang nằm trong vũng máu đỏ tươi. Cô hét lớn lên nói:

” Có ai không? Cứu chồng tôi với ”

## 19. Chương 19

THUẦN

Chương 19

Anh đã được đưa vào bệnh viện, các bác sĩ đã đẩy anh vào trong để tiến hành ca phẫu thuật. Não của anh bị va chạm mạnh, cơ hội sống rất ít. Còn cô, ở bên ngoài cô lo lắng, cô sợ lắm, cô sợ anh sẽ chết cô sợ anh sẽ bỏ mẹ con cô mà đi. Lần này cô thực sự là người sai, tại cô mà anh đã lao vào đỡ cho cô. Rồi cô quỳ suốt ở ngoài suốt đêm, vừa quỳ miệng vừa cầu nguyện:

” Hạo à... Anh phải sống... Anh nhất định phải sống ”

Các bác sĩ bước ra nhìn cô và nói:

” Não của anh ta bị va chạm khá là nặng, chúng tôi cũng đã làm hết những gì có thể làm. Bây giờ chỉ có thể chờ ý chí của anh ta có muốn sống tiếp nữa hay không thôi? ”

Nói rồi, anh được đẩy vào phòng chăm sóc đặc biệt. Cô đứng ở ngoài nhìn anh đang thở oxy bằng máy mà tim cô đau nhói cả lên. Lẽ ra người đang nằm trong đó phải là cô mới đúng tại sao lại là anh?

Sáng hôm sau, cô dậy thật sớm để vào chăm sóc cho anh, nhìn anh đang bị hôn mê mà cô ước gì mình được thay thế vị trí cho anh. Cô khóc và nói:

” Anh mau tỉnh dậy đi mà Hạo!!! Con gái đang cần anh con của chúng ta đang nhớ anh lắm đó. Và em cũng vậy ”

Cô gục mặt xuống tay anh và khóc nức lên

Đã một tuần trôi qua anh vẫn chưa tỉnh lại. Ngày nào cô cũng vào thăm anh, cô chỉ mong anh sẽ tỉnh lại. Cô chẳng dám rời xa anh dù một phút giây nào vì cô sợ lúc anh tỉnh lại sẽ không thấy cô đâu. Các bác sĩ khuyên cô hãy nhờ người thân vào chăm sóc anh thay cô vì cô đang mang thai nhưng cô cố chấp không cho phép ai đến thăm anh chỉ một mình cô thôi. Ngày nào cô cũng vào kể chuyện cho anh nghe kể về khoảng thời gian ba tháng mẹ con cô sống không có anh khó khăn đến thế nào. Rồi cô ngủ thiếp đi, những ngón

tay của anh đã bắt đầu nhúc nhích. Nhưng cô không hay biết, mỗi ngày cô cứ vô thăm anh vô nói chuyện với anh. Cho đến một ngày kia anh thực sự đã tỉnh lại hẳn nhưng vẫn cứ cố vờ như là đang hôn mê.

Hôm nay, cô đến thăm anh, cô nói:

” Hạo à!!! Nửa tháng trôi qua rồi, anh tỉnh ngủ đến bao giờ nữa. Mở mắt ra nhìn em đi này... Em hứa chỉ cần anh tỉnh lại không rời xa em và con em sẽ tha thứ cho anh. Em ngoan ngoãn nghe lời anh mà ”

Cô gục vào tay nước mắt không ngừng chảy. Rồi anh lấy tay sờ vào đầu cô và nói:

” Em nói thật chứ... Em sẽ tha thứ cho anh có phải không Thuần? ”

Cứ theo quán tính nên cô đã trả lời:

” Dạ, vâng ạ ”

Nói xong cô giật mình cố chần tỉnh mình lại ngược lên nhìn anh. Người đàn ông của cô đã tỉnh rồi anh không bỏ rơi cô và con. Rồi cô nói:

” Em đang nằm mơ có phải không? ”

Anh véo vào má cô một cái rõ ràng là đau. Cô mừng hết lớn chạy đi kêu bác sĩ. Cuối cùng anh cũng tỉnh lại rồi.

Cô nói như trách móc anh:

” Anh là đồ ngốc sao? Tại sao lại đỡ cho em? ”

Anh nhìn cô và nói:

” Nếu anh không đỡ cho em thì anh sẽ mất vợ và con thì sao ”

Cô ôm anh và khóc cô nhớ anh lắm. Cô không muốn anh đi đâu nữa hết và cô cũng không muốn rời xa anh nữa. Anh hôn cô và bảo:

” Em sẽ lấy anh chứ Thuần? ”

Cô nhìn anh và gật đầu đồng ý, cô đã chờ đợi quá lâu rồi. Còn anh vì không muốn hai mẹ con cô sống một mình ở nơi đất khách quê người nữa anh muốn cho cô một danh phận cho tiểu bảo bối của hai người có một gia đình thật hạnh phúc. Cô vui vẻ nhìn anh và nói:

” Hạo à!!! Chúng ta sẽ có con gái đó.”

Anh cười đến mừng rỡ đáp:

” Thật sao, tiểu bảo bối của chúng ta là con gái sao? Vậy anh sẽ đặt tên con gái chúng ta là Thiên Ân nhé ”

Thiên Ân có ý nghĩa của sự yêu thương, sự yêu thương của anh và cô dành cho đứa con gái bé bỏng của họ. Dù có trải qua nhiều sóng gió nhưng tiểu bảo bối vẫn khỏe mạnh duy trì sự sống trong bụng mẹ. Anh yêu cô và yêu con nhiều lắm.

P/s: viết truyện cho mấy cậu thưởng thức thì đừng quên tương tác với mình nhé. Không mình buồn cảm hứng cũng bay mất tiêu nói chứ nhớ tương tác qua lại nha mấy má chương 20 ngày mai ra nha

## 20. Chương 20

THUẦN

Chương 20 - HỒI

Cuối cùng cô cũng đồng ý cùng anh trở về nhà. Nơi lần đầu tiên cô được anh nhạt về và chính nơi đó nó cũng làm thay đổi cả cuộc đời nhưng quan trọng nhất là cô đã thay đổi được anh. Người đàn ông luôn cảm ghét đàn bà.

Vừa bước vào nhà, bà quản gia và bọn người hầu vẫn nhìn cô bằng ánh mắt cảm ghét ấy. Nhưng anh nhìn họ và nói:

” Tôi sẽ cưới Thuần về làm vợ, các người cũng mau cuốn gói và biến ra khỏi đây là vứa ”

Anh đã nói rõ cho cô nghe về việc của Gia Nghi và cô có đề nghị xin anh giảm nhẹ tội cho cô ta. Nhưng anh không đồng ý vì nếu cô ta mà ra khỏi tù chắc chắn cô ta sẽ âm mưu và hại vợ con anh. Nên anh đã trấn an cô bằng cách nói dối là sẽ bãi nại cho cô ta. Anh không ngờ Gia Nghi đối xử ác với cô như vậy mà cô vẫn xin anh tha cho cô ta, một người phụ nữ đầy lòng vị tha nhưng tiếc rằng anh không thể làm theo mong muốn đó của cô.

Ngày cô sanh tiểu bảo bối, cô rặng đầu trong phòng sanh tiếng la hét của cô thật thảm thiết. Anh đứng ở ngoài mà lo lắng, hy vọng mẹ tròn con vuông. Một hồi lâu cứ đi tới đi lui đi qua đi lại anh bỗng nghe thấy tiếng con nít khóc

Oe... Oe

Anh vui lắm, cuối cùng tiểu bảo bối cũng ra đời. Bác sĩ đẩy cô ra phòng chăm sóc anh liền chạy thật nhanh vào trong để nhìn mặt con gái đầu lòng của mình. Con bé thật dễ thương, mũi nó cao y hệt anh nhìn thật xinh đẹp. Rồi anh lấy khăn lau mồ hôi trên trán cho cô, cô bật khóc và nói:

” Hạo à!!! Em yêu con lắm Thiên Ân của chúng ta đã chào đời rồi ”

Anh ôm chăm lấy cô, vỗ về cô bảo:

” Tiểu Thuần ngoan nào, em đã làm mẹ rồi đấy không được khóc nhè nữa. Anh yêu mẹ con em nhiều lắm ”

Cô nói tiếp:

” Đợi tiểu bảo bối của chúng ta biết đi rồi mình kết hôn có được không anh?

Hạo đáp:

” Sao lâu thế? Nhưng mà nếu em muốn vậy thì cứ như thế đi ”

HAI NĂM SAU

Mọi người đang tất bật lo trang trí cho buổi lễ đám cưới của anh và cô. Có một con nhóc cứ chạy lung tung nghịch phá, nó chạy khắp nơi. Cuối cùng cũng bị bắt lại

” Ân Ân con không được nghịch nữa đâu đấy. Ngoan để mẹ làm cô dâu xinh đẹp nhé. ”

Nói rồi anh bế con bé lên và đi thẳng vào phòng của cô. Thuần đang mặc chiếc váy cô dâu thật lộng lẫy. Ân Ân nhìn mẹ nó rồi cũng ngồi ngoan ngoãn không chạy lung tung nữa. Lúc này anh quay qua nhìn con bé và nói:

” Sau này lớn lên con cũng sẽ được như mẹ đấy có thích không? ”

Con bé mở tròn mắt nhìn anh, nó không hiểu gì nở miệng cười te té nhìn anh. Cô nghe tiếng con gái cười giòn liên đi đến chỗ hai cha con và nói:

” Ân Ân nghe lời ba nhất Ân Ân ngoan lắm ”

Nói rồi anh ôm cô, hôn nhẹ lên má cô bảo:

” Tiểu Thuần cũng ngoan lắm, nghe lời anh nhất mà ”

Cô véo anh một cái rồi cả hai cùng hôn nhau say đắm. Xong anh nói:

” Em đẹp lắm Thuần à!!! ”

Cánh cửa ở lễ đường vừa mở ra, anh và cô bước vào trong, tiểu bảo bối nắm tay ba nó đi lót lót theo sau. Cả nhà anh thật hạnh phúc, ai ai cũng phải ngưỡng mộ họ. Anh và cô cuối cùng cũng kết hôn. Người đàn ông cô yêu nhất cuối cùng cũng trở thành chồng của cô và anh cũng thế.

Lễ kết hôn của hai người diễn ra suôn sẻ. Tiểu bảo bối vì mệt quá đã ngủ say, anh bế con bé lên chiếc giường nhỏ hôn nhẹ lên trán và nói:

” Ba yêu con gái nhiều lắm ”

Anh và cô ôm lại bên nhau, cả hai quần lấy nhau anh tìm đến bờ môi cô và cô cũng thế

Anh nói anh muốn cô, cả hai đã có một đêm hạnh phúc.

Sau tất cả, cuối cùng họ cũng trở về bên nhau, cô sinh cho anh một tiểu bảo bối xinh xắn và luôn nghịch ngợm còn anh thì mãi là trụ cột luôn bảo vệ cho hai mẹ con cô. Ba người họ sống với nhau hạnh phúc đến suốt đời.

P/s: tương tác tốt để theo dõi truyện mới nhé

## 21. Chương 21: Ngoại Truyện

THUẦN

NGOẠI TRUYỆN

” Thiên Ân à!!! Mau dậy thôi, sáng rồi mẹ đang đợi cha con mình ở dưới nhà đây ”

Con bé nhõng nhẽo

” Ân Ân không muốn dậy... Ân Ân muốn ngủ không muốn đi học đâu ”

Nói xong con bé, lăn ra ngủ tiếp, cô lúc này vỗ vai anh nói:

” Hạo à!!! Anh xuống nhà trước đi để em thay quần áo cho Tiểu Ân nhé ”

Anh mỉm cười tay đặt nhẹ vào eo của cô, hôn nhẹ một cái lên môi cô:

” Được rồi... ”

Đây là gia đình anh của hiện tại, anh bây giờ vẫn là một đại boss của Thiên Long Bang vẫn oai phong và sắc lạnh như ngày nào. Nhưng chỉ là với xã hội, còn ở nhà anh là một người chồng tốt, một người cha tốt. Sau những sóng gió anh và cô đã đến được bên nhau họ hạnh phúc với nhau cùng với tiểu bảo bối nhỏ nhỏ xinh xắn.

Ân Ân năm nay vào lớp một rồi đấy, con bé này tính tình cực kì mạnh mẽ, đi học luôn là người ra sức bảo vệ kẻ yếu, không hề nhút nhát nó rất gan dạ và lém lỉnh. Chưa hết nha, Ân Ân thừa hưởng làn da trắng nõn mái tóc đen dài khuôn mặt xinh đẹp như mẹ, thừa hưởng sự mạnh mẽ và tự tin từ ba. Con bé rất biết làm trò để anh và cô vui, gia đình họ lúc nào cũng ngập tràn tiếng cười.

Về cô, từ ngày cô lấy anh về cô hết mực yêu thương anh, chăm sóc anh từng li từng tí. Những lúc anh làm ham mê công việc đến đổ bệnh cô ngồi chăm anh suốt cả đêm. Cô hay nói với anh mỗi khi anh bệnh:

” Anh còn đổ bệnh nữa thì em sẽ hôn anh suốt đêm để anh lấy bệnh qua em sẽ bị bệnh giống anh luôn đấy”

Lần nào cô nói như vậy anh cũng đều phì cười:

” Em là mẹ rồi đấy, cứ nhõng nhẽo với anh như vậy mãi sao? ”

Cô đáp:

” Em không cần biết, em thương anh nhiều lắm đấy Hạo à!!! ”

Nghe đến đây thôi là anh đã ôm siết cô như thể không cho cô chạy đi lung tung thoát khỏi anh.

Anh hạnh phúc lắm, một người đàn ông thành đạt bên cạnh lại có vợ hiền con ngoan thì anh không đòi hỏi gì thêm nữa. Cô là người thay đổi mọi thứ trong anh, thế giới của anh mà không có cô chắc nó sẽ mãi mãi là một thế giới lạnh lẽo. Anh yêu cô hơn bất cứ thứ gì trên đời này, trải qua rất nhiều thứ cứ ngỡ là sẽ chết ấy vậy mà bây giờ cả hai đã hạnh phúc với nhau.

Ba năm qua, cuộc sống của họ đầm ấm. Nhưng còn Gia Nghi, cái giá mà cô ta trả có lẽ rất đắt, có lần anh vào thăm cô ta nhưng cô ta nhìn anh bằng ánh mắt căm hận cứ như rằng cô ta mà thoát khỏi nơi này thì gia đình của anh sẽ không được yên ổn, một lần nữa sẽ bị sóng gió ập đến. Anh đã cố gắng để hạ thấp nhất mức án cho cô ta nhưng có vẻ cô ta quá háo thắng, hận thù trong cô ta còn quá nhiều. Đôi lần cô ta bị cảnh sát đưa đi cô ta hét thật to lên:

” Thiên Hạo!!! Tốt nhất là cày cho tôi không thoát khỏi đây còn không thì Thuần nó sẽ chết chắc nó và anh hai người các người hãy nhớ đây”

Anh nhìn cô ta mà ngán ngẩm tại sao cô ta không chịu hiểu rằng cô ta đã sai? Cứ hận thù như vậy thì biết bao giờ mới hết đây. Nên anh vẫn quyết định là để cô ta bị chung thân không cho cô ta thoát ra khỏi tù tội thì cô ta sẽ không làm hại được cô và tiểu bảo bối. Anh sẽ giết chết cô ta nếu như cô ta dám làm hại Thuần.

Tối đến, vì tiểu bảo bối cứ hay đòi mẹ nên anh phải đợi cô vỗ nó ngủ say rồi mới qua phòng con mà bế cô về phòng, anh không muốn cô cứ yêu con mà cho anh ra rìa một bên. Khi ngủ bên cô anh luôn dang rộng vòng tay ra ôm lấy cô. Cả hai cùng ôm nhau ngủ, mỗi anh tìm đến mỗi cô, anh hôn cô tới tấp say đắm làm cô không kịp thở vẫn là sự yêu thương ấy vẫn là sự quan tâm ấy cô vì anh mà đã chịu không ít thiệt thòi. Anh quấn lấy cô, anh hôn lên cổ cô rồi rê tay xuống ngực cô anh vuốt xoa, anh hút mạnh bầu ngực cô khiến cô đau mà rên thành tiếng, anh tiến đến nơi nhạy cảm của cô rồi anh cứ thế mà ân ái cô cả hai người quấn quýt nhau suốt đêm anh nói:

” Tiểu Thuần, em sẽ sinh cho anh thêm một tiểu bảo bối nữa nhé ”

Cô mở tròn mắt nhìn anh thẹn thùng:

” Dạ!!!... Vâng ”

Cô lúc này gơ tay lên áp vào má anh thì thầm:

” Hạo!!! Em yêu anh ”

Anh mỉm cười hôn nhẹ lên môi cô:

” Anh cũng yêu em nhiều lắm Thuần. ”

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thuan>*